

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

P8_TA(2018)0075

Būsima DFP: Parlamento pozicijos dėl DFP po 2020 m. rengimas**2018 m. kovo 14 d. Europos Parlamento rezoliucija „Kita DFP: Parlamento pozicijos dėl DFP po 2020 m. rengimas“(2017/2052(INI))**

(2019/C 162/06)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 311, 312 ir 323 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽¹⁾, ir į dalinius pakeitimus, padarytus 2017 m. birželio 20 d. Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) 2017/1123 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos tarpinstitucinį susitarimą dėl biudžetinės drausmės, bendradarbiavimo biudžeto klausimais ir patikimo finansų valdymo ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2016 m. liepos 6 d. Europos Parlamento rezoliuciją „Pasirengimas porinkimui 2014–2020 m. DFP tikslinimui: Parlamento indėlis prieš Komisijai pateikiant pasiūlymą“ ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 28 d. Komisijos diskusijoms skirtą dokumentą dėl ES finansų ateities (COM(2017)0358),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. spalio 24 d. rezoliuciją dėl diskusijoms skirtą dokumento dėl ES finansų ateities ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į JT Generalinės Asamblėjos rezoliuciją Nr. 70/1 „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“,
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. sausio 19 d. rezoliuciją dėl Europos socialinių teisių ramsčio ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į tai, kad 2016 m. spalio 4 d. Europos Parlamentas ⁽⁷⁾ ir 2016 m. spalio 5 d. Taryba ⁽⁸⁾ ratifikavo Paryžiaus susitarimą,
- atsižvelgdamas į ES pagrindinių teisių agentūros ataskaitą „Žmogaus teisių srityje ES veikiančių pilietinės visuomenės organizacijų patiriamos problemos“,
- atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę savo iniciatyva dėl ES teikiamo pilietinės visuomenės organizacijų finansavimo,
- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
- atsižvelgdamas į Biudžeto komiteto pranešimą ir Užsienio reikalų komiteto, Vystymosi komiteto, Biudžeto kontrolės komiteto pranešimą, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto poziciją pakeitimų forma, Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Transporto ir turizmo komiteto, Regioninės plėtros komiteto, Žemės ūkio ir kaimo plėtros komiteto, Žuvininkystės komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto, Piliečių laisvių, teisingumo ir vidaus reikalų komiteto, Konstitucinių reikalų komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomonės (A8-0048/2018),

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.⁽²⁾ OL L 163, 2017 6 24, p. 1.⁽³⁾ OL C 373, 2013 12 20, p. 1.⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0309.⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0401.⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0010.⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0363.⁽⁸⁾ OL L 282, 2016 10 19, p. 1.

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

- A. kadangi dėl dabartinės daugiametės finansinės programos (DFP) buvo susitarta 2013 m. ir pagal ją pirmą kartą nustatytas tiek įsipareigojimų, tiek mokėjimų asignavimų realios vertės sumažinimas palyginti su ankstesniu finansinio programavimo laikotarpiu, nepaisant to, kad daugėjo ES kompetencijos sričių ir didėjo jos užmojai, kaip nustatyta atitinkamai Lisabonos sutartyje ir strategijoje „Europa 2020“; be to, kadangi dėl joje numatyto didelio įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų lygio atotrūkio per pirmuosius dvejus DFP vykdymo metus susikaupė daug neapmokėtų sąskaitų; kadangi vėlai patvirtinus DFP ir susijusį teisinį pagrindą atsirado įgyvendinimo vėlavimų, tokio vėlavimo pasekmės juntamos iki šiol ir dėl to dabartinės DFP pabaigoje gali susikaupiti mokėjimo prašymų, kurie turės būti perkelti į kitą laikotarpį; kadangi Parlamentui primygtinai reikalaujant į DFP buvo įtraukta naujų nuostatų, siekiant kiek įmanoma daugiau išnaudoti jos viršutines ribas ir nustatyti lankstumo mechanizmus;
- B. kadangi greitai paaiškėjo, jog 2014–2020 m. DFP neatitinka realių poreikių ir politinių užmojų, nes nuo pat laikotarpio pradžios ji naudota siekiant įveikti daug krizių ir spręsti naujai iškylančius uždavinius investicijų, socialinės atskirties, migracijos ir pabėgėlių, jaunimo užimtumo, saugumo, žemės ūkio, aplinkos ir klimato kaitos srityse, nors tvirtinant programą jie nebuvo numatyti; kadangi dėl to dabartinė DFP jau po dvejų jos vykdymo metų pasiekė savo galimybių ribas, turimos maržos buvo išnaudotos, lankstumo nuostatos ir specialiosios priemonės plačiu mastu mobilizuotos, esamos politikos kryptys ir programos susidūrė su sunkumais ar net buvo sumažinta jų apimtis, taip pat, siekiant kompensuoti nepakankamo lygio ir nepakankamai lankstų ES biudžetą, sukurti tam tikri nebiudžetiniai mechanizmai;
- C. kadangi šie trūkumai tapo akivaizdūs jau 2016 m. pabaigoje, kai buvo pradėta DFP laikotarpio vidurio peržiūra ir tikslinimas, taigi reikėjo imtis skubių veiksmų, kaip tvirtino Parlamentas savo 2016 m. liepos 6 d. rezoliucijoje; kadangi atliekant laikotarpio vidurio tikslinimą pavyko susitarti tam tikru mastu išplėsti šiuo metu taikomų lankstumo nuostatų galimybes, tačiau nepavyko peržiūrėti DFP viršutinių ribų;
- D. kadangi Komisija 2018 m. gegužės mėn. pateiks savo pasiūlymus dėl DFP po 2020 m., be kita ko, dėl būsimų nuosavų išteklių, nors Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013 nustatyta, kad jie turėjo būti parengti iki 2018 m. sausio 1 d.; kadangi po to gana greitai tikimasi sulaukti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų dėl finansinių programų ir priemonių projektų:
1. priima šią rezoliuciją, siekdamas pateikti Parlamento poziciją dėl DFP po 2020 m., ypatingą dėmesį skirdamas tikėtiniems jos prioritetams, dydžiui, struktūrai, trukmei, lankstumui ir kitiems horizontaliesiems principams, ir siekdamas nurodyti konkrečias atitinkamų ES politikos sričių, kurioms bus taikoma kita finansinė programa, biudžeto kryptis; tikisi, kad Komisija pateiks pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl kitos DFP kartu su naujuoju tarpinstituciniu susitarimu, kuriame bus atsižvelgiama į Parlamento pozicijas ir pasiūlymus; pabrėžia, kad šioje rezoliucijoje taip pat numatytas Parlamento dalyvavimo kitos DFP priėmimo procedūroje pagrindas;
  2. tuo pat metu priima atskirą rezoliuciją⁽⁹⁾, kurioje išdėsto savo poziciją dėl ES nuosavų išteklių sistemos, laikydamasis Aukšto lygio grupės nuosavų išteklių klausimais rekomendacijų; ragina Komisiją tinkamai atsižvelgti į Parlamento poziciją rengiant pasiūlymus dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl ES nuosavų išteklių, kurie turėtų būti plataus užmojo ir pateikiami kartu su pasiūlymais dėl DFP; pabrėžia, kad būsimose derybose kitos DFP išlaidų ir pajamų sritys bus traktuojamos kaip vienas bendras paketas ir kad susitarimas dėl DFP nebus pasiektas, jei nuosavų išteklių srityje nebus padaryta atitinkamos pažangos;
- I. **Kitos DFP prioritetai ir su ja susiję sunkumai**
3. palankiai vertina diskusijas dėl kitos DFP kaip galimybę parengti pagrindą stipresnei ir tvaresniai Europai, naudojant vieną iš apčiuopiamausių priemonių – Sąjungos biudžetą; mano, kad kita DFP turėtų atitikti platesnę strategiją ir Europos ateities metmenis; mano, kad DFP numatytos biudžeto lėšos turi atspindėti ES politinį projektą ir jos politikos prioritetus;
  4. yra įsitikinęs, kad kita DFP turėtų būti parengta atsižvelgiant į nusistovėjusias Sąjungos politikos kryptis ir prioritetus, kuriais siekiama skatinti taiką, demokratiją, teisinę valstybę, žmogaus teises ir lyčių lygybę, didinti gerovę, skatinti ilgalaikį ir tvarų ekonomikos augimą, mokslinius tyrimus ir inovacijas, numatyti kokybišką užimtumą ir kurti deramas darbo vietas, kovoti su klimato kaita ir skatinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą bei valstybių narių ir piliečių solidarumą; mano, kad šie principai yra būtini siekiant užtikrinti tinkamą bendrosios rinkos bei ekonominės ir pinigų sąjungos veikimą ir stiprinti Europos pozicijas pasaulyje; mano, kad jie kaip niekada svarbūs turint mintyje būsimus Europos siekius;

⁽⁹⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2018)0076.

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

5. mano, kad kita DFP turėtų sudaryti sąlygas Sąjungai rasti sprendimus ir sutvirtėjusiai išbristi iš dešimtmetį trukusių krizių: ekonomikos ir finansų nuosmukio, jaunimo nedarbo, nuolatinio škurdo ir socialinės atskirties, migracijos ir pabėgėlių reiškinių, klimato kaitos ir gaivalinių nelaimių, aplinkos blogėjimo ir biologinės įvairovės nykimo, terorizmo ir nestabilumo – tai tik keletas pavyzdžių; pabrėžia, kad šios visuotinės tarpvalstybinės problemos, turinčios pasekmių šalių viduje, atskleidžia mūsų ekonomikų ir visuomenių tarpusavio saitų ir atkreipia dėmesį į tai, jog būtina imtis bendrų veiksmų;

6. nurodo, kad ES turi vykdyti savo įsipareigojimą būti lydere igyvendinant JT darnaus vystymosi tikslus (DVT), kurie yra pasaulinis veiksmų planas siekiant sukurti tvaresnes, teisingesnes ir klestinčias visuomenes planetos lygmeniu; pabrėžia, kad kita DFP turi būti suderinta su darnaus vystymosi tikslais; palankiai vertina Komisijos įsipareigojimą darnaus vystymosi tikslus įtraukti į ES politiką ir iniciatyvas; tikisi, kad ES įvykdys savo įsipareigojimus siekiant šių tikslų; be to, pabrėžia, kad paskelbus Europos socialinių teisių ramstį ir ES bei valstybėms narėms įsipareigojus užtikrinti socialiai atsakingesnę Europą reikėtų tam numatyti atitinkamų finansinių išteklių; mano, kad patvirtinus Paryžiaus susitarimą reikėtų gerokai, palyginti su dabartine DFP, padidinti su klimatu susijusias išlaidas ir kuo greičiau ir ne vėliau kaip iki 2027 m. pasiekti 30 proc. tikslą;

7. pabrėžia, kad kita DFP suteikia galimybę Sąjungai parodyti, jog ji solidari ir gali reaguoti į politinius pokyčius, pvz., „Brexit“ą, populistinių ir nacionalistinių judėjimų stiprėjimą ir pirmavimo pasaulyje pokyčius; pabrėžia, kad nesutarimai ir tik savo interesų paisymas nėra tinkama reakcija į visuotines problemas ir piliečiams rūpimus klausimus; mano, kad „Brexit“o“derybos ypač gerai parodo, kad nauda būti Sąjungos nariu yra daug didesnė nei išlaidos, susijusios su įnašais į jos biudžetą; atsižvelgdamas į tai, ragina visapusiškai laikytis anksčiau prisiimtų įsipareigojimų, pvz., Didžiojo penktadienio susitarimo dėl teisinės valstybės principo ir demokratijos užtikrinimo;

8. taigi ragina teikti nuolatinę paramą jau vykdomai politikai, ypač Sutartyse įtvirtintai ilgalaikiai ES politikai, tai yra, bendrai žemės ūkio ir žuvininkystės politikai ir sanglaudos politikai, taip pat sanglaudos politikai, nes jos neša apčiuopiamą Europos projektą naudą ES piliečiams; atmėta bet kokią mėginimą iš naujo nacionalizuoti šias politikos sritis, nes taip nebus nei sumažinta mokesčių mokėtojams ir vartotojams tenkanti finansinė našta, nei pasiekta geresnių rezultatų, tačiau, vietoje to, bus trukdoma ekonomikai augti, solidarumui vykdyti ir bendrajai rinkai veikti, o kartu dar labiau didinama nelygybė ir teritorijų bei ekonomikos sektorių skirtumai; ketina kitu programavimo laikotarpiu 27 valstybių narių Europos Sąjungoje užtikrinti tokio pat lygio finansavimą šiose politikos srityse, kartu toliau gerinant jų veiksmingumą ir supaprastinant su jomis susijusias procedūras;

9. mano, kad Europa turėtų suteikti perspektyvą jaunajai kartai, taip pat į ateitį orientuotoms įmonėms, kurios prisideda prie ES sėkmės pasaulinėje arenoje; yra pasiryžęs iš esmės stiprinti dvi pavyzdines ES programas, t. y. bendrąją mokslinių tyrimų programą ir programą „Erasmus +“, kurios, naudodamos šiuo metu joms skirtas lėšas, negali patenkinti labai didelių poreikių, be kita ko, joms pateikiamų aukščiausios kokybės paraiškų; tvirtai pritaria nemažam išteklių padidinimui siekiant kovoti su jaunimo nedarbu ir remti mažąsias ir vidutines įmones vykdančias programas, kurios pakeis Jaunimo užimtumo iniciatyvą ir Įmonių konkurencingumo ir mažųjų bei vidutinių įmonių programą (COSME); taip pat pritaria tam, kad būtų padidintos Europos infrastruktūros tinklų priemonė (EITP) skiriamoms lėšos;

10. ragina Sąjungą atlikti savo vaidmenį trijose naujose dabartinės DFP laikotarpiu atsiradusiose politikos srityse, susijusiose su vidaus ir išorės aspektais:

- parengiant visapusišką prieglobsčio, migracijos ir integracijos politiką ir šalinant pagrindines migracijos ir priverstinio gyventojų perkėlimo į trečiąsias šalis priežastis,
- stiprinant išorės sienų apsaugą ir skatinant stabilumą, visų pirma saugant žmogaus teises užsienyje, vykdančias konfliktų prevenciją ir išorės vystymosi politiką,
- užtikrinant bendrą vidinį Europos piliečių saugumą ir sutelkiant gynybos srities mokslinius tyrimus ir pajėgumus, sykiu pabrėžiant, kad šių sričių veiksmai neturėtų būti vykdomi ES vystymosi politikos sąskaita;

11. pabrėžia, kad būsima sistema turėtų apimti dviejų naujų rūšių finansinę paramą, aiškiai nurodomą Sąjungos ekonominėje darbotvarkėje, tai yra, toliau naudoti paramos investicijoms sistemas, pvz., Europos strateginių investicijų fondą, ir plėtoti euro zonos valstybėms narėms skirtą stabilizavimo funkciją, galbūt naudojant siūlomą steigti Europos valiutos fondą, kartu su specialia konvergencijos priemone, skirta valstybėms narėms, norinčioms įsivesti eurą;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

12. pabrėžia, kad, visų pirma, į Sąjungos biudžeto dalį turėtų sudaryti specifiniai euro zonos biudžeto pajėgumai, apskaičiuojami viršijant daugiametėje finansinėje programoje numatytas viršutines ribas, nedarant poveikio kitoms DFP, jie turėtų būti finansuojami euro zonos ir kitų dalyvaujančių narių iš pajamų šaltinio, dėl kurio turi susitarti dalyvaujančios valstybės narės, ir laikomi asignuotosiomis pajamomis ir garantijomis; mano, kad esant stabiliai padėčiai, fiskalinis pajėgumas galėtų būti finansuojamas iš tikrų nuosavų išteklių, vadovaujantis M. Monti ataskaitos dėl būsimo ES finansavimo rekomendacijomis;

13. dar kartą patvirtina principą, kad papildomi politiniai prioritetai turėtų būti siejami su papildomomis finansinėmis priemonėmis, nesvarbu, ar jos atsiranda tuo metu, kai priimama nauja DFP, ar kai ji vykdoma, ir pabrėžia, kad siekiant finansuoti naujus poreikius neturėtų būti kenkiama esamoms politikos kryptims ir programoms; be to, tikisi, kad bus numatytos pakankamos lankstumo nuostatos siekiant prisitaikyti prie nenumatytų aplinkybių, kurios gali susidaryti daugiametės finansinės programos laikotarpiu;

14. mano, kad stipresnę ir ambicingesnę Europą galima sukurti tik tuo atveju, jei jai bus skirta daugiau finansinių išteklių; atsižvelgdamas į anksčiau minėtus iššūkius ir prioritetus ir į Jungtinės Karalystės pasitraukimą iš Sąjungos, ragina gerokai padidinti Sąjungos biudžetą; numato, kad reikiama DFP viršutinė išlaidų riba bus 1,3 % ES–27 BNP, nepaisant įvairių kitų priemonių, kurioms finansavimas bus skaičiuojamas viršijant viršutines ribas;

15. yra įsitikinęs, kad, jei Taryba nesusitars gerokai padidinti savo nacionalinių įnašų į ES biudžetą, vienintelė galimybė tinkamai finansuoti kitą DFP yra nustatyti naujus tikrus ES nuosavus išteklius;

II. Horizontalieji klausimai*ES biudžeto principai ir biudžeto tikroviškumas*

16. primena ES biudžeto valdymo principus – vieningumą, biudžeto tikslumą, metinį periodiškumą, pusiausvyrą, universalumą, konkretumą, papildomumą, subsidiarumą, patikimą finansų valdymą ir skaidrumą, kurių reikia laikytis rengiant ir vykdant Sąjungos biudžetą;

17. dar kartą primena savo ilgalaikę poziciją, kad Sąjungos politinis užmojis turi būti derinamas su atitinkamais finansiniais ištekliais, ir primena, kad SESV 311 straipsnyje tvirtinama, jog Sąjunga turi pasirūpinti priemonėmis, kurių reikia jos tikslams pasiekti ir politikai vykdyti;

18. atsižvelgdamas į tai, nurodo, kad visapusiškas Tarybos priimtų politinių sprendimų ir iniciatyvų įgyvendinimas galimas tik tuo atveju, jei kartu užtikrinamas būtinas finansavimas, ir pabrėžia, kad bet koks kitas požiūris Sąjungos biudžetą padaro netikrovišką ir mažina piliečių pasitikėjimą;

19. mano, kad DFP, kurioje ES politiniai prioritetai išreiškiami konkrečiomis investicijomis, yra puiki ilgalaikių ES išlaidų ir tam tikro stabilaus viešųjų investicijų lygio valstybėse narėse užtikrinimo priemonė; vis dėlto apgailestauja, kad trūksta ilgalaikės strategijos, dėl kurios būtų tarpusavyje susitarta prieš priimant kitą DFP; be to, primena, kad ES biudžetas – visų pirma investicijų biudžetas, kuris gali būti naudojamas kaip papildomas ir papildantis šaltinis veiksams, kurių imamasi nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, finansuoti;

Taikymo trukmė

20. laikosi nuomonės, kad sprendimas dėl DFP trukmės turėtų užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp dviejų prieštaringų reikalavimų, visų pirma, reikalavimo, kad kelios ES politikos kryptys (ypač tos, kurioms taikomas pasidalijamasis valdymas, pvz., žemės ūkio ir sanglaudos politika) būtų grindžiamos stabilumu ir nuspėjamumu, užtikrinamu įsipareigojant bent septyneriems metams, ir, antra, poreikio užtikrinti demokratinį teisėtumą ir atskaitomybę, suderinant kiekvieną finansinę programą su penkerių metų politiniu Europos Parlamento ir Europos Komisijos darbo ciklu;

21. pabrėžia, kad politiniu požiūriu būtina, kad kiekvienas naujai išrinktas Parlamentas galėtų daryti esminę įtaką DFP savo kadencijos metu, tiek skiriamų sumų, tiek politinių prioritetų atžvilgiu; pabrėžia, kad Europos Parlamento rinkimai suteikia ES piliečiams galimybę tiesiogiai pareikšti savo poziciją dėl Sąjungos biudžeto prioritetų, į kurią turėtų būti atsižvelgta po rinkimų patikslinant finansinę programą; todėl mano, kad per kiekvieną politinį ciklą Komisija privalo pasiūlyti, o Parlamentas ir Taryba privalo spręsti arba dėl būsimo DFP sudarymo, arba dėl privalomo tuo metu vykdomos DFP laikotarpio vidurio tikslinimo;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

22. pabrėžia, jog reikia, kad DFP trukmė palaipsniui būtų prilyginta 5+5 metų laikotarpiui, atliekant privalomą laikotarpio vidurio tikslinimą; ragina Komisiją parengti aiškų pasiūlymą, kuriuo būtų nustatomas praktinio 5+5 metų trukmės finansinės programos vykdymo metodas; yra įsitikinęs, kad vienas penkerių metų laikotarpis negali būti laikomas DFP trukme, nes dėl to susidarytų didelių kliūčių laikytis kai kurių ES politikos sričių programavimo ir įgyvendinimo reikalavimų;

23. vis dėlto pripažįsta, kad, turint mintyje tai, jog kiti Europos Parlamento rinkimai vyks 2019 m. pavasarį, o dabartinė DFP bus vykdoma iki 2020 m. gruodžio mėn., negalima 5+5 metų sprendimo įgyvendinti nedelsiant, nes nebūtų rastas sprendimas, kaip tinkamai suderinti skirtingus ciklus; taigi mano, kad kita DFP turėtų būti nustatyta septynerių metų laikotarpiui (2021–2027), kartu nustatant privalomą laikotarpio vidurio tikslinimą, ir tai būtų paskutinį kartą taikomas pereinamasis sprendimas;

Laikotarpio vidurio tikslinimas

24. yra įsitikinęs, kad būtina išsaugoti teisiškai privalomą DFP laikotarpio vidurio peržiūrą ir tikslinimą, įtvirtintą naujame DFP reglamente; primena, kad 2016 m. laikotarpio vidurio tikslinimas buvo pirmas kartas istorijoje, kai buvo vykdomas faktinis DFP reglamento tikslinimas, ir tai teigiamai įvertino Taryba ir Parlamentas, visų pirma turėdami mintyje DFP lankstumo nuostatų stiprinimą;

25. mano, kad atlikti 2021–2027 m. DFP laikotarpio vidurio peržiūrą turėtų būti siūloma ir sprendžiama tinkamu laiku, siekiant sudaryti galimybes kitos kadencijos Parlamentui ir Komisijai atitinkamai patikslinti finansinę programą; pabrėžia, kad persvarstant bet kurią DFP turėtų būti užtikrinamas Parlamento dalyvavimas ir išsaugotos jo, kaip lygiavertės biudžeto valdymo institucijos, prerogatyvos; be to, pabrėžia, kad atliekant bet kokią faktinį tikslinimą taip pat tikslinamos DFP viršutinės ribos, jei būtų nustatyta, kad jos nepakankamos likusiam laikotarpiui;

Lankstumas

26. pabrėžia, kad dabartinės DFP vykdymo laikotarpiu, siekdama užtikrinti papildomus asignavimus, kurių reikėjo reaguojant į krizes arba finansuojant naujus prioritetus, biudžeto valdymo institucija patvirtino esminį DFP reglamente numatytų lankstumo mechanizmų ir specialiųjų priemonių mobilizavimą;

27. taigi mano, kad lankstumo nuostatos pagal dabartinę DFP veikė gerai ir sudarė galimybes priimti sprendimus dėl nemažų finansinių lėšų, kurių ypač reikėjo siekiant įveikti migracijos ir pabėgėlių srautų sukeltus sunkumus ir panaikinti investicijų spragas; primena, kad Parlamentas buvo kelių tokių nuostatų iniciatorius ir jis jas tvirtai gynė per derybas dėl ankstesnės DFP;

28. mano, kad reikia ir toliau stiprinti šias nuostatas, kad būtų geriau reaguojama į naujas problemas, nenumatytus įvykius ir kintančius politinius prioritetus, atsirandančius vykdant ilgalaikį planą, tokį kaip DFP; ragina užtikrinti, kad kita DFP būtų dar lankstesnė, nes tai turėtų sudaryti galimybę kiek įmanoma daugiau panaudoti bendras DFP išpareigojimų ir mokėjimų viršutines ribas;

DFP lankstumo mechanizmai

29. mano, kad kitoje DFP turėtų būti nustatytos tokio lygmens viršutinės ribos, kad būtų galima ne tik finansuoti ES politiką, bet ir numatyti pakankamą kiekvienos išlaidų kategorijos išpareigojimų maržą;

30. yra įsitikinęs, kad visos nepaskirstytos maržos turėtų būti be jokių apribojimų perkeliamos į ateinančius finansinius metus ir biudžeto vykdymo institucijai leidžiama jas mobilizuoti vykdant metinę biudžeto sudarymo procedūrą bet kokių tikslų, kuris laikomas būtinu; taigi ragina išlaikyti bendrąją išpareigojimų maržą, netaikant jokių taikymo srities ir laiko apribojimų;

31. primena, kad naudojant bendrąją išpareigojimų maržą galima mobilizuoti nepaskirstytas maržas tik iki N-1 metų, kai tik jos patvirtinamos po techninio patikslinimo, kuris atliekamas prieš pateikiant biudžeto projektą; vis dėlto mano, kad labai svarbu išnagrinėti būdus taip pat mobilizuoti N metų nepaskirstytas maržas, kad būtų galima finansuoti ir papildomus poreikius, kurių gali kilti per tuos metus;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

32. yra tvirtai įsitikinęs, kad įsipareigojimai, kuriuos patvirtino biudžeto valdymo institucija, turėtų būti naudojami jų pirminiam tikslui ir kad turėtų būti dedamos visos pastangos siekiant užtikrinti, kad tai galiotų visose politikos srityse; ypač ragina Komisiją toliau aktyviai dirbti šia linkme; vis dėlto yra įsitikinęs, kad jei įsipareigojimai vis dėlto panaikinami, nes veiksmi, kuriems jie buvo skirti, buvo visiškai arba iš dalies neįgyvendinti, jie turi sugrįžti į ES biudžetą ir biudžeto vykdymo institucija turėtų juos panaudoti per metinę biudžeto procedūrą; mano, kad panaikinti įsipareigojimai turėtų būti tiesiogiai įtraukti į bendrąją įsipareigojimų maržą, o ne į kokią nors konkrečią specialią priemonę ar rezervą;

33. primena, kad panaikinti įsipareigojimai atsiranda iš įsipareigojimų, kurie jau buvo biudžeto valdymo institucijos patvirtinti, ir normaliomis aplinkybėmis jie turėjo būti panaudoti atitinkamiems mokėjimams, jei veikla, kuriai finansuoti jie buvo skirti, būtų buvusi vykdoma taip, kaip numatyta; todėl pabrėžia, kad panaikintų įsipareigojimų grąžinimas į ES biudžetą yra visiškai pagrįstas, tačiau tai neturėtų tapti būdu apeiti atitinkamas panaikinimo taisykles, kurios įtvirtintos sektoriniuose reglamentuose;

34. nurodo, kad visoje DFP reikia užtikrinti visų mokėjimų maržų perkėlimą į kitus finansinius metus taikant nuostatas dėl bendrosios mokėjimų maržos; nepitaria bet kokiems apribojimams ar viršutinėms riboms, taikomiems nustatant galimų perkelti maržų lygį, kaip nustatyta šiuo metu galiojančioje DFP, ir primena, kad šios maržos gali būti mobilizuotos tik tuo atveju ir tik tokiu mastu, kokių biudžeto valdymo institucija nusprendžia tai daryti; pabrėžia, kad bendroji mokėjimų marža galėtų būti svarbi priemonė reaguojant į bet kokią galinčią susidaryti naują mokėjimų krizę;

35. pabrėžia, kad DFP reglamente turėtų būti išlaikyta galimybė nenumatytomis aplinkybėmis – jei finansavimo poreikiai viršytų esamas maržas ir specialias priemones – persvarstyti viršutinės ribas; ragina DFP reglamente numatyti supaprastintą tikslinio persvarstymo procedūrą, neviršijant patvirtintos viršutinės ribos;

36. siūlo finansuojant visas ES programas išlaikyti galimybę asignavimus telkti laikotarpio pradžioje arba laikotarpio pabaigoje, siekiant sudaryti sąlygas imtis anticiklinių veiksmų, atitinkančių faktinio įgyvendinimo tempą, ir tinkamai reaguoti į dideles krizes; be to, ragina šiuo metu Tarpinstitucinio susitarimo 17 punkte įtvirtintą teisėkūros lankstumą, kuris sudaro galimybes pagal įprastą teisėkūros procedūrą priimtų programų bendrą finansinį paketą pakoreguoti +/- 10 proc. padidinti iki +/- 15 proc.;

37. nurodo, kad lankstumo galima užtikrinti perkeliant lėšas toje pačioje DFP išlaidų kategorijoje, siekiant nukreipti finansinius išteklius tiksliai ten, kur jų reikia, ir taip užtikrinant geresnį ES biudžeto vykdymą; mano, kad mažesnis išlaidų kategorijų skaičius padeda didinti DFP lankstumą; vis dėlto prašo, kad Komisija, tvirtindama didelius savarankiškus perkėlimus, aktyviai informuotų biudžeto valdymo instituciją ir su ja konsultuotųsi;

Specialios DFP priemonės

38. pritaria bendrai DFP specialiųjų priemonių struktūrai, visų pirma patvirtina lankstumo priemonę, neatidėliotinos pagalbos rezervą, Europos Sąjungos solidarumo fondą, Europos prisitaikymo prie globalizacijos padarinių fondą (EGF), ir atkreipia dėmesį į tai, kad jų lėšos buvo plačiai mobilizuotos pagal dabartinę DFP; ragina gerinti jų finansinius paketus ir veiklos nuostatas;

39. ypač ragina gerokai padidinti lankstumo priemonės finansinį paketą bent jau iki metinio 2 mlrd. EUR asignavimo; primena, kad lankstumo priemonė nėra susieta su jokia konkrečia politikos sritimi, todėl gali būti panaudota bet kokiam tikslui, kuriam jos reikia; taigi mano, kad ši priemonė gali būti naudojama visiems naujiems finansiniams poreikiams, išskylantiems per DFP laikotarpį, patenkinti;

40. pažymi neatidėliotinos pagalbos rezervo vaidmenį greitai reaguojant į konkrečius reikalavimus teikti pagalbą trečiosioms šalims, įvykus nenumatytiems įvykiams, ir pabrėžia ypatingą šio rezervo svarbą dabartinėmis aplinkybėmis; ragina gerokai padidinti jo finansinį paketą iki metinio 1 mlrd. EUR asignavimo;

41. ypač atkreipia dėmesį į tai, kad mobilizuota nemažai ES solidarumo fondo lėšų siekiant suteikti pagalbą ištikus tam tikroms didelėms stichinėms nelaimėms, turėjusioms didelį poveikį biudžetui; taip pat pabrėžia, kad ši priemonė daro teigiamą poveikį visuomenės nuomonei; ragina padidinti jos finansinį paketą iki metinio 1 mlrd. EUR asignavimo;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

42. mano, kad, naudodama EGF, Europos Sąjunga rodo solidarumą ir teikia paramą darbuotojams, netekusiems darbo dėl globalizacijos ar dėl pasaulio ekonomikos ir finansų krizės vykstančių esminių pasaulio prekybos sistemos struktūrinių pokyčių, tačiau visos EGF teikiamos galimybės dar nėra visapusiškai išnaudotos, jo naudojimas gali būti toliau gerinamas integruojant jį į ilgalaikę strategiją, kad būtų veiksmingai padedama atleistiems darbuotojams sugrąžinant juos į darbo rinką visose valstybėse narėse; mano, kad atėityje persvarstant EGF reikėtų apsvarstyti jo taikymo sritį ir pagerinti koordinavimą su kitomis priemonėmis; mano, kad pagal naują DFP persvarsčius EGF jam turėtų būti skiriami bent tokio pat dydžio metiniai asignavimai;

43. siūlo sukurti specialų DFP specialiosioms priemonėms skirtą rezervą, į kurį būtų skiriami kiekvienos priemonės nepanaudoti asignavimai; mano, kad šis rezervas turėtų veikti be jokių laiko apribojimų; reikalauja, kad šis rezervas būtų naudojamas bet kuriai DFP specialiajai priemonei finansuoti, kai tos priemonės išteklių prireikia už jos finansinį pajėgumą didesnėms reikmėms finansuoti, po to, kai biudžeto valdymo institucija priima sprendimą;

44. pažymi, šiuo metu kiekvienai DFP specialiajai priemonei taikomos skirtingos taisyklės dėl laikotarpio, kuriam leidžiama perkelti neišleistus asignavimus; mano, kad šios taisyklės turėtų būti suderintos siekiant, kad visoms šioms priemonėms būtų galima taikyti tą pačią N+1 taisyklę;

45. mano, kad nenumatytų atvejų rezervo lėšų naudojimas turėtų likti kraštutine priemone; pabrėžia, kad tai yra vienintelė specialioji priemonė, kurią galima panaudoti tik mokėjimų asignavimams, ir kad jos naudojimas padėjo reaguoti į 2014 m. mokėjimų krizę; todėl ragina padidinti jo didžiausią metinę sumą iki 0,05 proc. ES BNP;

46. pabrėžia, kad DFP specialiųjų priemonių išpareigojimai ir mokėjimai turėtų būti apskaičiuojami viršijant DFP viršutines ribas; mano, kad šių priemonių mokėjimų asignavimų įtraukimo į biudžetą klausimas buvo nedviprasmiškai išspręstas per 2014–2020 m. DFP laikotarpio vidurio tikslinimą, taip užbaigiant ilgalaikį ginčą su Taryba dėl šio klausimo interpretavimo; pritaria tam, kad į DFP reglamentą būtų įtraukta aiški nuostata, tvirtinanti, kad mokėjimai, atliekami mobilizuojant DFP specialiųjų priemonių išpareigojimus, turėtų būti skaičiuojami virš metinių DFP viršutinių ribų;

47. pažymi, kad pagal dabar galiojantį TIS, norint mobilizuoti tris specialiąsias DFP priemones, reikia specialios Parlamento balsų daugumos pritarimo; mano, kad ši nuostata yra pasenusi, nes pagal ją reikalaujama specialiosios balsų daugumos pritarimo, kurio reikėjo priimant ES biudžetą prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai; ragina laikytis vienodo požiūrio turint mintyje balsavimo dėl šių priemonių mobilizavimo reikalavimus, kurie turėtų būti tokie patys kaip ir priimant ES biudžetą;

Pajamos – specialus rezervas

48. dar kartą patvirtina savo ilgalaikę poziciją, kad visos pajamos, gaunamos iš baudų, kurias sumoka bendrovės už ES konkurencijos teisės pažeidimus, ar baudų, susijusių su vėlavimu sumokėti nacionalinius įnašus į ES biudžetą, turėtų sudaryti papildomą ES biudžeto pajamų punktą, atitinkamai nesumažinant BNP įnašų;

49. taigi ragina ES biudžeto įplaukų srityje įsteigti specialų rezervą, kuris bus palaipsniui papildomas kitomis nenumatytomis įvairiausių rūšių įplaukomis ir tinkamai perkeliamas į kitus metus tam, kad, prireikus, suteiktų papildomų išlaidų finansavimo galimybių; mano, kad šis rezervas turėtų būti skirtas DFP specialiosioms priemonėms ir, biudžeto valdymo institucijai priėmus sprendimą, turėtų užtikrinti papildomų lėšų – tiek išpareigojimų, tiek mokėjimų asignavimų;

Veiksmingas ir efektyvus ES išteklių naudojimas

50. pritaria tam, kad Europos pridėtinės vertės užtikrinimas turėtų būti vienas pagrindinių principų, kuriais turėtų vadovautis ES institucijos, priimdamos sprendimą dėl išlaidų rūšių kitoje DFP; vis dėlto nurodo, kad ši sąvoka aiškinama labai įvairiai, ir ragina parengti vieną, aiškią ir lengvai suprantamą atitinkamų kriterijų apibrėžtį, pagal kurią būtų atsižvelgiama į teritorinius ypatumus ir kuri, jei įmanoma, apimtų pamatuojamus veiklos rodiklius; perspėja dėl bet kokių mėginimų naudoti tokią apibrėžtį siekiant sukelti abejonių dėl ES politikos kryptį ir programų svarbos vadovaujantis tik kiekybiniais arba trumpalaikiais ekonominiais motyvais;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

51. atkreipia dėmesį į Europos pridėtinės vertės sąvokos nuorodą, pateiktą keliuose Komisijos dokumentuose; dar kartą atkreipia dėmesį į kriterijų, kuriuos nustatė Parlamentas savo šiuo klausimu parengtoje prieš tai minėtoje 2017 m. spalio 24 d. rezoliucijoje, sąrašą; primena, kad ES išteklių turėtų būti naudojami siekiant finansuoti Europos viešąsias gėrybes, taip pat veikti kaip katalizatorius teikiant paskatas valstybėms narėms visais administraciniais lygmenimis imtis veiksmų siekiant įgyvendinti Sutarties tikslus ir pasiekti bendrus ES tikslus, kurių kitaip nebūtų galima pasiekti; pritaria tam, kad ES biudžetas turėtų būti naudojamas finansuoti veiksams, kurie gali būti naudingi visai ES, kurių nė viena valstybė narė atskirai negali veiksmingai įvykdyti ir kurie sudaro galimybes geresniam sąnaudų ir naudos santykiui, palyginti su veiksmais, kurių imamasi tik nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygmeniu; be to, mano, kad ES biudžeto lėšomis turėtų būti prisidedama prie taikos ir stabilumo ES kaimynystėje ir už jos ribų kūrimo ir rėmimo; mano, kad Europos pridėtinė vertė sukuria vykdančias programas tiek pagal pasidalijamąjį, tiek pagal tiesioginį valdymą ir kad abu šie metodai papildo vienas kitą siekiant ES tikslų; turėdamas mintyje visas šias aplinkybes, tikisi, kad valstybės narės derybose dėl kitos DFP nesilaikys „tinkamos gražos“ logikos, pagal kurią atsižvelgiama tik į nacionalinius interesus grynojo balanso požiūriu;

52. mano, kad geresnės išlaidos, t. y. veiksmingesnis ir nediskriminuojantis kiekvieno ES biudžeto euro panaudojimas, gali būti užtikrintas ne tik nukreipiant ES lėšas į veiksmus, kuriančius didžiausią Europos pridėtinę vertę ir užtikrinančius didžiausią ES politikos priemonių ir programų veiksmingumą, nustatomus remiantis išsamiai dabartinių išlaidų vertinimu, bet ir užtikrinant didesnę ES biudžeto ir nacionalinių biudžetų sąveiką bei atliekant apčiuopiamą išlaidų struktūros gerinimą; pritaria Audito Rūmų 2016 m. metinės ataskaitos rekomendacijoms dėl veiksmingos vertinimo rodiklių sistemos, paprastesnio ir subalansuoto atsiskaitymo už veiklos rezultatus ir dėl lengvesnės prieigos prie vertinimo rezultatų;

53. ragina kitoje DFP iš esmės supaprastinti ES biudžeto sistemą, siekiant palengvinti lėšų įsisavinimą; ypač pabrėžia, kad būtina sumažinti nereikalingą priemonių, kurios naudojamos panašios rūšies veiksams – pavyzdžiui, inovacijų, MVĮ ar transporto sričių veiksams – finansuoti, dubliavimąsi, nekeliant pavojaus prarasti svarbius įvairių programų elementus, ir kad reikia panaikinti esamą įvairių finansavimo formų ir šaltinių konkurenciją, siekiant užtikrinti didžiausią galimą papildomumą ir nustatyti darnią finansinę programą; mano, kad tai sudarytų geresnes sąlygas aiškiau informuoti piliečius apie ES prioritetus;

54. pabrėžia, kad atliekant ES išlaidų būklės patikrą neturėtų būti mažinamas ES užmojų lygis ar pradėta ES politikos priemonės ir programos skirstyti pagal sektorius, taip pat dotacijos neturėtų būti keičiamos kitomis finansinėmis priemonėmis siekiant sutaupyti šiek tiek lėšų, nes didžioji dalis ES biudžeto remiamų veiksmų pagal šias priemones nėra tinkami finansuoti; mano, kad atliekant ES išlaidų būklės patikrą visų pirma turėtų būti siekiama nustatyti būdus, kaip pagerinti ES išlaidų programų vykdymą;

55. ragina išsamiai suderinti taisykles, siekiant sukurti visoms ES biudžeto priemonėms skirtą bendrą taisyklių sąvadą, kartu atsižvelgiant į specifines konkrečių fondų ir sektorių ypatybes; ragina Komisiją spręsti klausimą dėl įvairių finansavimo šaltinių derinimo, nustatant aiškias gaires šiuo klausimu, ir užtikrinant vienodas galimybes gauti visų rūšių finansavimą visose valstybėse narėse;

56. taip pat ragina iš esmės supaprastinti paramos gavėjams skirtas įgyvendinimo atskiruose sektoriuose taisykles ir sumažinti administracinę našą toliau standartizuojant ir supaprastinant procedūras ir programavimo dokumentus; vis dėlto nurodo, kad reikia daugiau stiprinti gebėjimus ir teikti daugiau techninės pagalbos paramos gavėjams; ragina pereiti prie rizika grindžiamo vertinimo;

Biudžeto vieningumas, tikslumas ir skaidrumas

57. primena, kad vieningumo principas, pagal kurį visi Sąjungos pajamų ir išlaidų straipsniai turi būti nurodomi biudžete, yra Sutarties reikalavimas ir pagrindinė būtina demokratinė sąlyga, jei norima, kad biudžetas būtų skaidrus, teisėtas ir atskaitingas; apgailestauja, kad šio principo vis dažniau nepaisoma, nors finansinis sudėtingumas didėja – pradedant istoriniu Europos plėtros fondo (EPF) palikimu, tai pratęsiant Europos stabilumo mechanizmo (ESM) įsteigimu ir baigiant pastaruosiu metu gausėjančiais *ad hoc* nebiudžetinėmis mechanizmais, taikant naujoviškas finansines priemones ir kuriant išorinius patikos fondus ar priemones, kurie neįrašomi į Sąjungos balansą;

58. abejoja už Sąjungos biudžeto ribų steigiamų priemonių pagrįstumu ir pridėtine verte; mano, kad sprendimai nustatyti arba toliau taikyti tokias priemones iš tiesų yra skatinami bandymų nuslėpti tikruosius finansinius poreikius ir apeiti DFP ir nuosavų išteklių viršutinių ribų apribojimus; apgailestauja dėl to, kad steigiant šias priemones dažnai ignoruojama triguba Parlamento, kaip teisėkūros, biudžeto ir kontrolės institucijos, atsakomybė ir nepaisoma tikslo didinti skaidrumą plačiosios visuomenės ir naudos gavėjų atžvilgiu;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

59. todėl primena savo ilgalaikę poziciją, kad Europos plėtros fondas kartu su kitomis į DFP neįtrauktomis priemonėmis turėtų būti integruotas į Sąjungos biudžetą siekiant padidinti jo teisėtumą ir Sąjungos vystymosi politikos veiksmingumą ir efektyvumą; vis dėlto pabrėžia, kad atitinkami finansiniai paketai turėtų būti pridėti viršijant sutartas DFP viršutines ribas, kad šių priemonių įtraukimas į biudžetą neturėtų daryti žalingo poveikio nei pačių priemonių finansavimui, nei kitoms ES politikos sritims ir programoms; iš esmės palankiai vertina pasiūlymą įtraukti Europos stabilumo mechanizmą į Sąjungos finansų sritį kaip Europos valiutos fondą, nedarant poveikio jos būsimam modeliui;

60. mano, kad ES patikos fondai gali duoti pridėtinės vertės, tam tikromis aplinkybėmis sutelkiant jų lėšas iš įvairių pagalbos teikėjų, tačiau, juos naudojant, suplanuotas ES finansavimas neturėtų būti paprasčiausiai pervadinamas kitais vardais ir pradiniai ES finansavimo priemonių tikslai neturėtų būti keičiami; pabrėžia, kad būtina sustiprinti jų kūrimo ir vykdymo parlamentinį tikrinimą; primygtinai tvirtina, kad ES patikos fondai turėtų remti tik už Sąjungos ribų vykdomus veiksmus;

61. be to, mano, kad tada, kai manoma, jog būtina atlikti tam tikrą dalį nebiudžetinių operacijų, kad būtų pasiekti tam tikri konkretūs tikslai, pavyzdžiui, panaudojant finansines priemones arba patikos fondus, tokių operacijų skaičius ir trukmė turėtų likti riboti, jos turėtų būti visiškai skaidrios, pagrįstos įrodant jų papildomumą ir pridėtinę vertę ir vykdomos griežtai laikantis sprendimų priėmimo procedūrų ir atskaitomybės nuostatų;

62. mano, kad pagal kitą DFP Sąjungos biudžete turėtų būti siekiama tiksliau nurodyti asignuotųjų pajamų apimtį ir jų poveikį faktinėms išlaidoms, visų pirma atsirandančioms iš trečiųjų šalių įnašų; pabrėžia, kad tai dar svarbiau atsižvelgiant į JK pageidavimą ne valstybės narės statusu dalyvauti tam tikrose Sąjungos biudžeto programose pagal naują DFP po 2020 m., kaip pareikšta per derybas dėl jos išstojimo iš Sąjungos;

Mokėjimų lygis

63. primena, kad mokėjimų asignavimai logiškai ir teisiškai atsiranda iš įsipareigojimų asignavimų, ir ragina nustatyti tinkamo lygio būsimas mokėjimų viršutines ribas, paliekant tik ribotą ir realistišką įsipareigojimų ir mokėjimų asignavimų skirtumą; tikisi, kad nustatant būsimus mokėjimų asignavimus bus atsižvelgiama į būtinybę vykdyti dabartinio finansinio laikotarpio įsipareigojimus, kurie pavirs mokėjimais tik po 2020 m., ir į būtinybę vykdyti po 2020 m. pradėdamų vykdyti programų ir priemonių įsipareigojimus;

64. primena, kad ankstesnės DFP laikotarpio pabaigoje susikaupė daug neapmokėtų sąskaitų, kurios buvo perkeltos į dabartinį laikotarpį, ir perspėja apie pavojų, kad pereinant į kitą DFP tokia mokėjimų krizė gali vėl pasikartoti ir tai gali turėti neigiamų pasekmių naudos gavėjams, pvz., studentams, universitetams, MVĮ ir mokslininkams; atkreipia dėmesį į dabartinę nepakankamo mokėjimų vykdymo tendenciją, nes vėluojama įgyvendinti 2014–2020 m. programas, todėl pagal kitos DFP viršutines ribas turės būti įvykdyta vis daugiau neįvykdytų įsipareigojimų; prašo Komisijos ir valstybių narių, be kita ko, finansų ministrų lygmeniu, išanalizuoti pagrindines tokių vėlavimų priežastis ir pasiūlyti konkrečių priemonių, kaip palengvinti biudžeto vykdymą ateityje;

65. atkreipia dėmesį į preliminarious derybų dėl finansinio susitarimo Jungtinei Karalystei išstojant iš Sąjungos rezultatus, pagal kuriuos sudaromos galimybės JK visapusiškai dalyvauti finansuojant ir įgyvendinant 2014–2020 m. programas su visomis su tuo susijusiomis finansinėmis pasekmėmis;

Finansinės priemonės

66. pabrėžia, kad ES biudžete yra daug įvairių priemonių ES lygmeniu remiamai veiklai finansuoti ir kad jas galima suskirstyti į dvi kategorijas – dotacijas ir kitas finansines priemones garantijų, paskolų, rizikos pasidalijimo ar nuosavo kapitalo forma; taip pat atkreipia dėmesį į Europos strateginių investicijų fondą, kurio tikslas – sutelkti privatų ir viešąjį kapitalą visoje ES, siekiant remti projektus ES ekonomikai svarbiose srityse ir papildyti ribotą finansavimą;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

67. pripažįsta šių finansinių priemonių teikiamas galimybes didinti ekonominį ir politinį Sąjungos biudžeto poveikį; vis dėlto pabrėžia, kad jos gali būti taikomos tik projektams, kuriuos įgyvendinant gaunama pajamų, neoptimalios investavimo padėties arba rinkos nepakankamumo atvejais, todėl tai yra tik papildoma, o ne alternatyvi finansavimo forma, palyginti su dotacijomis; pabrėžia, kad finansinėmis priemonėmis neturėtų būti siekiama pakeisti jau taikomų viešojo ar privačiojo finansavimo schemų ir jas naudojančių turėtų būti laikomasi nacionalinių ir tarptautinių įsipareigojimų;

68. primena savo raginimą Komisijai nustatyti, kuriose ES politikos srityse būtų naudingiausia teikti dotacijas, kuriose geriau naudoti finansines priemones ir kuriose dotacijos galėtų būti derinamos su finansinėmis priemonėmis, ir apsvarstyti tinkamą šio derinio pusiausvyrą; yra įsitikinęs, kad pagal kitą DFP subsidijos ir toliau turėtų būti pagrindinis ES projektų finansavimo būdas; pabrėžia, kad paskolos, garantijos, rizikos pasidalijimo ir nuosavo kapitalo finansavimas turėtų būti naudojami atsargiai, remiantis tinkamais *ex-ante* įvertinimais ir tik tada, kai galima įrodyti, kad jų naudojimas turės aiškią pridėtinę vertę ir darys sverto poveikį; pažymi, kad būtų galima padidinti finansinių priemonių panaudojimą ir sinergiją su dotacijomis; ragina dėti daugiau pastangų siekiant sudaryti naudos gavėjams palankesnes sąlygas naudotis finansinėmis priemonėmis ir užtikrinti daugiau lankstumo įvairiuose sektoriuose naudojant skirtingas finansines priemones, kad būtų panaikinta daugybė ribojamųjų taisyklių, kurios paramos gavėjams trukdo pasinaudoti keliomis programomis, kai jie įgyvendina projektus, kurių tikslai sutampa;

69. ragina Komisiją kitoje DFP supaprastinti ir suderinti finansinių priemonių naudojimo taisykles siekiant sukurti atskirų priemonių sinergiją ir kuo labiau padidinti jų taikymo veiksmingumą; atkreipia dėmesį į galimą pasiūlymą – jį reikėtų išsamiai aptarti – įsteigti vieną fondą, kuris apimtų centralizuotai valdomas ES lygmens finansines priemones; mano, kad reikėtų nustatyti aiškią struktūrą, pagal kurią būtų pasirenkamos skirtingų rūšių finansinės priemonės, skirtos įvairioms politikos sritims ir įvairių rūšių veiksams finansuoti, ir kad atitinkamos finansinės priemonės turėtų būti ir toliau įrašomos į biudžetą atskirose biudžeto eilutėse, kad būtų suteikta daugiau aiškumo dėl investicijų; tačiau pabrėžia, kad toks taisyklių suderinimas negali daryti įtakos finansinėms priemonėms, kurias valstybės narės valdo pagal sanglaudos politiką arba išorės veiksmų srityje;

70. primena ne kartą kartotus Parlamento prašymus užtikrinti didesnę iš Sąjungos biudžeto remiamų finansinių priemonių įgyvendinimo skaidrumą ir demokratinę kontrolę;

Struktūra

71. mano, kad DFP struktūra turėtų padėti ES piliečiams geriau suprasti ES politinius ir biudžeto prioritetus, ir ragina aiškiau nurodyti visas ES išlaidų sritis; yra įsitikinęs, kad turėtų būti atitinkamai atsizvelgta į rengiant šią rezoliuciją nurodytus būsimų ES išlaidų pagrindinius ramsčius;

72. todėl mano, kad dabartinių išlaidų kategorijų išdėstymą reikia šiek tiek pagerinti, tačiau jokiems nepagrįstiems radikaliems pokyčiams nepritaria; todėl siūlo toliau nurodytą DFP po 2020 m. struktūrą;

1 išlaidų kategorija. Stipresnė ir tvari ekonomika

Apima programas ir priemones, pagal kurias teikiama parama šiose srityse:

pagal tiesioginio valdymo principą:

- mokslinių tyrimų ir inovacijų
- pramonės, verslininkystės ir mažųjų ir vidutinių įmonių
- ekonomikos ir visuomenės skaitmeninės transformacijos
- didelių infrastruktūros projektų
- transporto, energetikos, kosmoso
- aplinkosaugos, klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

2 išlaidų kategorija. Tvirtesnė sanglauda ir solidarumas Europoje

Apima programas ir priemones, pagal kurias teikiama parama šiose srityse:

- ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos (pagal pasidalijamąjį valdymą):
  - investicijos į inovacijas, mokslinius tyrimus, skaitmeninimą, pramonės pertvarką, MVI, transportą, prisitaikymą prie klimato kaitos ir jos švelninimą, aplinką ir energetiką
  - užimtumas, socialiniai reikalai ir socialinė įtrauktis, lyčių lygybė, skurdo mažinimas ir demografiniai iššūkiai
- švietimo, jaunimo ir mokymosi visą gyvenimą
- kultūros, pilietiškumo, žiniasklaidos ir komunikacijos
- demokratijos, teisinės valstybės ir pagrindinių teisių
- sveikatos ir maisto saugos
- prieglobsčio, migracijos ir integracijos, teisingumo ir vartotojų
- paramos nacionalinėmis administracijomis ir darbo koordinavimo

3 išlaidų kategorija. Tvirtesnis ir tvarus žemės ūkis ir žuvininkystė

Apima programas ir priemones, pagal kurias teikiama parama šiose srityse:

- žemės ūkio ir kaimo plėtros
- jūrų reikalų ir žuvininkystės

4 išlaidų kategorija. Didesnė atsakomybė pasaulyje

Apima programas ir priemones, pagal kurias teikiama parama šiose srityse:

- tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi
- kaimynystės
- plėtros
- humanitarinės pagalbos
- demokratijos, teisinės valstybės, pagrindinių teisių ir lyčių lygybės
- prekybos

5 išlaidų kategorija. Saugumas, taika ir stabilumas visiems

Apima programas ir priemones, pagal kurias teikiama parama šiose srityse:

- saugumas, įskaitant kibernetinį saugumą
- reagavimo į krizes ir stabilumo, įskaitant civilinę saugą
- bendros užsienio ir saugumo politikos
- gynybos, įskaitant mokslinius tyrimus ir inovacijas

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

6 išlaidų kategorija. Europos gyventojams tarnaujantis veiksmingas administravimas

- ES tarnautojų finansavimas
- ES institucijų pastatų ir įrangos finansavimas

73. primygtinai ragina Komisiją ES biudžeto priede nurodyti visas su ES susijusias išlaidas, kurios padengiamos ne iš ES biudžeto ir atsiranda kaip tarpvyriausybinių susitarimų ir procedūrų rezultatas; mano, kad kasmet teikiant tokią informaciją būtų aiškiau matomos visos investicijos, dėl kurių valstybės narės prisiima išpareigojimus ES lygmeniu;

III. Politikos sritys

Stipresnė ir tvari ekonomika

74. pabrėžia, kad svarbu sukurti Europos mokslinių tyrimų erdvę, energetikos sąjungą, bendrą Europos transporto erdvę ir bendrąją skaitmeninę rinką kaip pagrindinius Europos bendrosios rinkos elementus;

75. mano, kad būsimoje DFP turėtų būti numatyta didesnė biudžeto išteklių koncentracija tose srityse, kurios teikia akivaizdžią Europos lygmens pridėtinę vertę ir skatina ekonomikos augimą, konkurencingumą, tvarumą ir užimtumą visuose ES regionuose; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia mokslinių tyrimų ir inovacijų svarbą kuriant tvarią, pasaulyje pirmaujančią žinių ekonomiką ir apgailestauja, kad pagal dabartinę DFP dėl nepakankamo finansavimo tik maža dalis labai aukštos kokybės šios srities projektų gavo ES finansavimą;

76. todėl ragina pagal kitą DFP gerokai padidinti bendrą 9-ajai bendrajai programai skirtą biudžetą ir numatyti, kad jis turėtų siekti bent 120 mlrd. EUR; mano, kad toks lygis būtų tinkamas siekiant užtikrinti Europos konkurencingumą pasaulyje, pirmavimą mokslo, technologijų ir pramonės srityse, galimybę reaguoti į visuomenei aktualius uždavinius ir padėti pasiekti ES tikslus klimato kaitos srityje ir darnaus vystymosi tikslus; ypač ragina stengtis, kad būtų skatinamos pažangiausios ir rinkas kuriančios inovacijos, visų pirma, skirtos MVĮ;

77. taip pat ragina daugiau dėmesio skirti mokslinių tyrimų rezultatų ir inovacijų diegimui pasitelkiant bendrąsias įmones ir kitas priemones ir remti investicijas į svarbiausias technologijas siekiant sumažinti investicijų trūkumą inovacijų srityje; pabrėžia, kad šis lėšų didinimas turi būti derinamas su finansavimo procedūrų supaprastinimu; palankiai vertina Komisijos pastangas šioje srityje ir primygtinai ragina jas tęsti kitu programavimo laikotarpiu, kad būtų galima užtikrinti geresnes galimybes pasinaudoti finansavimu ir vienodas sąlygas pareiškėjams taikant naują paraiškų vertinimo sistemą; pabrėžia, kad reikia numatyti priemones siekiant skatinti proporcingą pareiškėjų iš visų ES valstybių narių dalyvavimą;

78. palankiai vertina neseniai pateiktą Komisijos pasiūlymą užtikrinti Anglijų ir plieno mokslinių tyrimų fondo finansavimą ateinančiais metais; pabrėžia šio fondo svarbą finansuojant mokslinius tyrimus šiame pramonės sektoriuje; todėl mano, kad būtina rasti ilgalaikį sprendimą, kuriuo remiantis būtų užtikrintas finansavimas laikotarpiui po 2020 m. ir fondas būtų įtrauktas į Sąjungos biudžetą, kad Parlamentas galėtų vykdyti savo funkciją, t. y. biudžeto kontrolės institucijos vaidmenį;

79. pabrėžia, kad MVĮ ir labai mažos įmonės yra pagrindinis ekonomikos augimo, inovacijų ir užimtumo skatinimo veiksnys, nes jose sukuriama 85 proc. visų naujų darbo vietų; pripažįsta svarbų jų vaidmenį užtikrinant ekonomikos atsigavimą ir skatinant tvarią ES ekonomiką; primena, kad ES esama daugiau kaip 20 mln. MVĮ ir kad jos sudaro 99 proc. visų įmonių; mano, kad kitoje DFP svarbus politikos tikslas ir toliau turėtų būti MVĮ galimybių gauti finansavimą gerinimas visose valstybėse narėse siekiant dar labiau padidinti jų konkurencingumą ir tvarumą; todėl pabrėžia, kad reikia skatinti verslumą ir gerinti MVĮ verslo aplinką, siekiant sudaryti sąlygas joms realizuoti visas savo galimybes šių dienų pasaulinėje ekonomikoje;

80. džiaugiasi specialios įmonių konkurencingumo ir MVĮ programos (COSME), numatytos pagal dabartinę DFP, sėkme; atkreipia dėmesį į aukštus šios programos įgyvendinimo rodiklius ir pajėgumą ją vykdyti panaudoti dar daugiau lėšų; todėl ragina Komisiją dvi-
gubai padidinti programai COSME skirtą finansinį paketą, kad jis atitiktų realius ES ekonomikos poreikius ir didelį dalyvavimo progra-
moje poreikį;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

81. dar kartą primena savo tvirtą įsipareigojimą remti Europos strateginių investicijų fondą (ESIF), kurio tikslas – pagal dabartinę DFP sutelkti 500 mlrd. EUR naujų investicijų į realiąją ekonomiką; mano, kad ESIF jau veiksmingai ir kryptingai paskatino ekonomikos sektorius, kurie padeda užtikrinti tvarų ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą; atkreipia dėmesį į teigiamą ESIF teikiamo finansavimo MVĮ visoje Sąjungoje poveikį; todėl teigiamai vertina Komisijos ketinimą pateikti pasiūlymą dėl teisėkūros procedūra priimamo akto dėl šios investicijų sistemos tolesnio taikymo ir gerinimo numatant tam skirtą biudžetą, kuris nebūtų finansuojamas esamų politikos priemonių ir programų sąskaitą pagal naują DFP; pabrėžia, kad bet koks pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto turėtų būti grindžiamas Komisijos ataskaitos išvadomis ir nepriklausomu vertinimu; tikisi, kad naujame pasiūlyme bus nurodyta, kaip veiksmingai reaguoti į bet kokias ESIF taikymo problemas, ir numatyta, be kita ko, padidinti fondo geografinę aprėptį, kad jo nauda būtų juntama visoje Sąjungoje;

82. primygtinai pabrėžia, kad DFP yra svarbi nuo ilgalaikių investicijų priklausantiems sektoriams, pvz., tvaraus transporto sektoriui; pabrėžia, kad transporto infrastruktūra yra bendrosios rinkos pagrindas, taip pat tvaraus augimo ir darbo vietų kūrimo pagrindas; pažymi, kad norint sukurti bendrą Europos transporto erdvę, sujungtą su kaimyninėmis šalimis, reikia didelės transporto infrastruktūros ir tai turi būti laikoma pagrindiniu ES prioritetu užtikrinant konkurencingumą ir ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, be kita ko, ir periferinėse ir salų vietovėse; todėl mano, kad pagal būsimą DFP turėtų būti numatytas pakankamas finansavimas projektams, kuriais, visų pirma, prisidedama prie to, kad būtų sukurtas transeuropinio transporto tinklo (TEN-T) pagrindinis tinklas ir jo koridoriai, kurie turėtų būti plečiami toliau; primena 21-ojoje Klimato kaitos konferencijoje nustatytus su transportu susijusius tikslus atsižvelgiant į siekį kovoti su klimato kaita ir skatina valstybes nares investuoti į pažangų, tvarų ir integruotą viešąjį transportą;

83. mano, kad atnaujinta ir veiksmingesnė EITP programa turėtų apimti visas transporto rūšis, įskaitant kelių ir geležinkelių infrastruktūrą ir vidaus vandenų kelius; mano, kad pagal ją prioritetas turėtų būti skiriamas geresnėms visa apimančių susisiekimo tinklų ir transporto, kuriuo naudojantis padedama mažinti išmetamą CO₂ kiekį, rūšių jungtims ir didžiausias dėmesys turėtų būti telkiamas į jungtis ir tinklo sukūrimą periferinėse vietovėse; pakartoja, kad svarbu stiprinti sąveikumą pasinaudojant Europos geležinkelių eismo valdymo sistema ir sudaryti galimybes visapusiškai pasinaudoti Bendro Europos dangaus iniciatyva; ragina baigti kurti skaitmeninę Europos skrydžių valdymo sistemą;

84. ragina kitoje DFP numatyti atskirą turizmui skirtą biudžeto eilutę siekiant sukurti tikrą Europos turizmo politiką, galinčią daug prisidėti prie ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo;

85. ragina Komisiją skatinti investicijas į naujos kartos technologijų kūrimą ir jų diegimą; pabrėžia, kad svarbu garantuoti finansavimą siekiant, kad būtų sukurta bendroji skaitmeninė rinka visapusiškai panaudojant dažnių spektrą, užtikrinti fiksuotojo ryšio tinklų atnaujinimą, judriojo ryšio tinklų tankinimą, skatinti 5G diegimą ir gigabitinį junglumą ir daryti tolesnę pažangą ES telekomunikacijų taisyklių derinimo srityje bei taip siekti sukurti tinkamą reguliavimo sistemą, kuri padėtų gerinti interneto ryšį visoje Sąjungoje; pabrėžia, kad pasinaudojant EITP telekomunikacijų sektoriumi ir toliau turėtų būti remiama skaitmeninių paslaugų infrastruktūra ir sparčiojo plačiajuosčio ryšio tinklai ir užtikrinamas jų prieinamumas, be kita ko, atokiuose regionuose ir kaimo vietovėse, taip pat didinamas skaitmeninis raštingumas, tinklų sujungiamumas ir sąveikumas; pabrėžia, kad reikia remti skaitmeninę Europos ekonomikos ir visuomenės transformaciją ir investuoti į būtinas technologijas, pvz., didelius duomenų kiekius, dirbtinį intelektą arba itin našias kompiuterines sistemas, infrastruktūrą ir skaitmeninius įgūdžius, siekiant stiprinti ES konkurencingumą ir gerinti Europos gyventojų gyvenimo kokybę;

86. mano, kad būtina užtikrinti tvarų įperkamos energijos tiekimą Europoje; todėl ragina nuolat remti investicijas, kuriomis užtikrinamas energijos šaltinių ir tiekimo maršrutų įvairinimas, didinamas energetinis saugumas, energetinė nepriklausomybė, energijos vartojimo efektyvumas ir atsinaujinančiosios energijos vartojimas, be kita ko, pasinaudojant EITP energetikos sektoriumi; ypač pabrėžia visapusės paramos teikimo svarbą, visų pirma, remiant daug anglies dioksido išmetančius regionus, energetikos pertvarką, perėjimą prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos, elektros energijos gamybos modernizavimą, tarpvalstybinių jungiamųjų linijų gerinimą, pažangiųjų tinklų, anglies dvideginio surinkimo, saugojimo ir panaudojimo technologijų taikymą ir centralizuoto šilumos tiekimo modernizavimą; mano, kad, atsižvelgiant į kovos su klimato kaita tikslus, reikėtų atitinkamai paremti energetikos sektorius pertvarką, visų pirma, nuo anglies priklausančiuose regionuose ir šalyse, kad būtų galima veiksmingai prisidėti prie strateginio perėjimo prie mažataršės ekonomikos; ragina sukurti pakankami išteklių turintį fondą siekiant remti tinkamą perėjimą, visų pirma, plėtojant ir naudojant atsinaujinančiuosius energijos išteklius, efektyvaus energijos vartojimo sprendimus, energijos kaupimo, elektromobilumo sprendimus ir infrastruktūros objektus, modernizuojant elektros energijos gamybą ir tinklus, diegiant pažangiąsias elektros energijos gamybos technologijas, įskaitant anglies dioksido surinkimo ir saugojimo (CCS), anglies dioksido surinkimo ir panaudojimo (CCU) ir anglies dujų fiksavimo technologijas, modernizuojant centralizuotą šilumos tiekimą, įskaitant didelio naudingumo kogeneraciją, anksti prisitaikant prie būsimų su aplinka susijusių standartų, restruktūrizuojant daug energijos suvartojančius sektorius ir atsižvelgiant į poveikį visuomenei, socialinei sričiai, ekonomikai ir aplinkai;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

87. pabrėžia strateginę didelio masto infrastruktūros projektų, pavyzdžiui, tarptautinio termobranduolinio eksperimentinio reaktoriaus (ITER), Europos geostacionarinės navigacinės tinklo sistemos (EGNOS), pasaulinės palydovinės navigacijos sistemos (GALILEO), Europos Žemės stebėjimo ir stebėsenos programos („Copernicus“) ir vyriausybinių palydovinio ryšio (GOVSATCOM) svarbą būsimam ES konkurencingumui, saugumui ir politinei įtakai; mano, kad ES biudžete turėtų būti užtikrintas šių didelės apimties projektų finansavimas, tačiau tuo pat metu turėtų būti nustatyta ir tikslinio šių lėšų panaudojimo sąlyga, kad dėl galimo išlaidų viršijimo nekiltų grėsmė kitų sričių Sąjungos politikos finansavimui ir sėkmingam įgyvendinimui, kaip buvo ankstesnės DFP laikotarpiu tam tikrais atskirais atvejais; primena, kad šiuo tikslu didžiausia suma šiems projektams šiuo metu nustatyta DFP reglamente, ir ragina numatyti panašias nuostatas naujame reglamente;

88. pabrėžia vadovaujančio ES vaidmens svarbą išsaugant, užtikrinant ir gerinant aplinkos kokybę ir kovojant su klimato kaita, ekosistemų būklės prastėjimu ir biologinės įvairovės nykimu; pabrėžia, kad stabilus ir tinkamas finansavimas yra itin svarbus siekiant įgyvendinti tarptautinius ES įsipareigojimus, pvz., susijusius su Paryžiaus susitarimu; primena, kad kita DFP turėtų padėti Sąjungai pasiekti šiuos tikslus ir pereiti iki 2050 m. prie mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos; pabrėžia, kad ES neturėtų finansuoti projektų ir investicijų, trukdančių siekti šių tikslų; prašo planuojant būsimas ES išlaidas nuolat atsižvelgti į klimato kaitos klausimus; atsižvelgdamas į tai, ragina, kad atitinkamos programos, pvz., „LIFE +“, būtų tinkamai finansuojamos ir kad joms numatyti finansiniai ištekliai būtų padvigubinti, taip pat ragina numatyti specialius finansinius paketus, skirtus biologinei įvairovei ir tinklo „Natura 2000“ valdymui;

Tvirtinė sanglauda ir solidarumas Europoje

89. pabrėžia, kad sanglaudos politika po 2020 m. turėtų ir toliau būti svarbiausia Europos Sąjungos investicijų politika, apimanti visus ES regionus ir padedanti spręsti kompleksines socialines ir ekonomines problemas, didžiąją dalį išteklių visgi skiriant labiausiai pažeidžiamiems regionams; mano, kad be Sutartyje įtvirtinto tikslo sumažinti išsivystymo lygio skirtumus ir didinti konvergenciją, vykdamas sanglaudos politiką, daug dėmesio taip pat turėtų būti skiriama bendrų ES politinių tikslų siekiui, todėl siūlo, kad pagal kitą DFP, naudojant tris sanglaudos politikos fondus, t. y. Europos regioninės plėtros fondą (ERPF), Europos socialinį fondą (ESF) ir Sanglaudos fondą, pagrindinis dėmesys būtų skiriamas augimo ir konkurencijos, mokslinių tyrimų ir inovacijų, skaitmeninio, pramonės pertvarkos, MVI, transporto, klimato kaitos švelninimo ir prisitaikymo prie jos, aplinkosauginio tvarumo, tinkamos energetikos pertvarkos, užimtumo, socialinės įtraukties, lyčių lygybės, skurdo mažinimo ir atsako į demografinius iššūkius rėmimui; pabrėžia, kad šie trys fondai yra ES sanglaudos politikos dalis ir gali kartu veikti tik taikant vieną bendrą šios politikos sistemą; taip pat ragina stiprinti teritorinį bendradarbiavimą, įskaitant tarpvalstybinį komponentą, ir numatyti su miestais susijusį šios politikos aspektą, taip pat specialias nuostatas dėl kaimo, kalnų, salų ir atokių vietovių;

90. mano, jog itin svarbu, kad 27 valstybių narių Europos Sąjungoje būtų išlaikytas bent 2014–2020 m. biudžeto lygio (palyginamosiomis kainomis) sanglaudos politikos po 2020 m. finansavimas; pabrėžia, kad BVP turėtų likti vienas iš rodiklių skiriant sanglaudos politikos lėšas, tačiau mano, kad turėtų būti taip pat numatyti papildomi socialiniai, aplinkos ir demografiniai rodikliai siekiant geriau atsižvelgti į regionų visose ES valstybėse narėse naujo pobūdžio skirtumus; be to, pritaria tam, kad nauju programavimo laikotarpiu būtų toliau taikomi elementai, dėl kurių dabartinės DFP vykdymo laikotarpiu sanglaudos politika tapo modernesnė ir labiau orientuota į rezultatus, t. y. paramos telkimas pagal temas, *ex ante* sąlygos, veiklos rezultatų planas ir sąjasa su ekonomikos valdymu;

91. yra tvirtai pasiryžęs vykdyti pagal SESV 9 straipsnį numatytus įsipareigojimus ir taip siekti socialinės Europos ir Europos socialinių teisių ramsčio įgyvendinimo, pagrįsto didelio konkurencingumo socialinės rinkos ekonomikos tvariu augimu, kai siekiama visiško užimtumo ir socialinės pažangos, skatinama moterų ir vyrų lygybė, kartų solidarumas ir vaiko teisių apsauga, kaip numatyta Sutartyje; pažymi, kad norint tai įgyvendinti būtina tinkamai finansuoti socialinės politikos priemones, ir atkreipia dėmesį į tai, kad reikia sustiprinti esamas priemones, kurios padeda siekti šių tikslų, kaip antai ESF, Jaunimo užimtumo iniciatyva, Europos pagalbos labiausiai skurstantiems asmenims fondas, EGF ir EaSI; primygtinai ragina, kad jos būtų išlaikytos ir pagal kitą daugiametę finansinę programą ir būtų toliau taikomos daugiausia jas finansuojant dotacijomis;

92. primena savo raginimą Komisijai ir visoms valstybėms narėms sukurti specialų vaikų garantijoms skirtą fondą, kuriuo naudotantis ir taikant kovos su skurdu politikos priemones vaikams būtų skiriamas pagrindinis dėmesys ir kuris padėtų užtikrinti tinkamus išteklius būtinoms politikos priemonėms įgyvendinti, įskaitant pagalbą tėvams įveikti socialinę atskirtį ir rasti darbą pasinaudojant tikslinėmis priemonėmis;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

93. pabrėžia, kad ESF, visų pirma, turėtų labiau remti socialinio dialogo plėtojimą, t. y. turėtų būti padedama stiprinti socialinių partnerių gebėjimus, be kita ko, atskirų Europos sektorių ir tarpsektorinių lygmeniu, ir kad šis įpareigojimas turėtų būti privalomas valstybėms narėms visuose ES regionuose;

94. ypač pabrėžia, kad reikia toliau kovoti su jaunimo nedarbu ir atskirtimi, visų pirma, kalbant apie nesimokantį ir nedirbantį jaunimą (NEET), laikantis visapusiško su jaunimo politika ES lygmeniu susijusio požiūrio; todėl ragina Jaunimo užimtumo iniciatyvai skirtas lėšas padvigubinti, visapusiškai įgyvendinti ES jaunimo garantijų iniciatyvą ir tuo pat metu užtikrinti greito ir supaprastinto lėšų panaudojimo galimybę ir nuolatinį bei stabilų finansavimą kitu programavimo laikotarpiu; pabrėžia, kad reikalingas geresnis reguliavimas siekiant užtikrinti nediskriminacines dalyvavimo programoje galimybes jauniems žmonėms, kilusiems iš nepalankios socialinės ir ekonominės aplinkos; mano, kad investicijos, kuriomis siekiama skatinti švietimą bei mokymą ir, visų pirma, skaitmeninių įgūdžių ugdymą, ir toliau lieka vienu iš svarbiausių ES prioritetų; pabrėžia, kad vykdant šią programą neturi būti pakeičiamos išlaidos, anksčiau finansuotos iš nacionalinių biudžetų;

95. nurodo, jog remia kultūros, švietimo, žiniasklaidos, jaunimo, sporto, demokratijos, pilietiškumo ir pilietinės visuomenės sričių programas, kurių Europos lygmens pridėtinė vertė aiškiai matoma ir kurios yra pelnusioms ilgalaikį naudos gavėjų populiarumą; todėl pritaria tolesnėms investicijoms į 2020 m. švietimo ir mokymo programą remiant programas „Erasmus+“, „Kūrybiška Europa“ ir „Europa piliečiams“, kad būtų toliau teikiama pagalba visų amžiaus grupių asmenims ir, visų pirma, jaunuoliams; pakartoja, kad pritaria programų „Erasmus+“ ir „Kūrybiška Europa“ išorės aspekto stiprinimui; be to, rekomenduoja, kad būtų tęsiama Europos solidarumo korpuso veikla ir numatyti atitinkami išteklių, bet tai padaryta ne kitų ES programų sąskaita; taip pat pabrėžia svarbų kultūros ir kūrybos sektorių indėlį į augimą ir darbo vietų kūrimą Europos Sąjungoje;

96. rekomenduoja sukurti vidaus Europos demokratijos fondą, kurį valdytų Komisija, siekiant labiau paremti pilietinę visuomenę ir NVO, dirbančias demokratijos ir žmogaus teisių srityse;

97. ypač ragina, kad pagal kitą DFP programai „Erasmus+“ skirtos lėšos būtų bent jau trigubai didesnės siekiant padėti kuo daugiau jaunuolių, jaunimo organizacijų, vidurinių mokyklų mokinių ir gamybinę praktiką atliekančių asmenų ir suteikti jiems sąlygas įgyti vertingų gebėjimų ir gyvenimui svarbių įgūdžių sudarant mokymosi visą gyvenimą, į mokinių orientuoto, neformaliojo ir savaiminio mokymosi, taip pat savanoriškos veiklos ir darbo su jaunimu galimybes; ragina ypatingą dėmesį skirti žmonėms, kilusiems iš nepalankios socialinės ir ekonominės aplinkos, kad jie galėtų dalyvauti programoje, taip pat neįgaliesiems;

98. ragina Komisiją imtis tolesnių veiksmų įgyvendinant projektą „Europos tinklo „Interrail“ bilietas 18-ojo gimtadienio proga“ ir parengti specialią programą kitos DFP laikotarpiu numatant pakankamus metinius asignavimus, kad būtų galima patenkinti visų jaunų europiečių, kuriems atitinkamais metais sukanka 18 metų, prašymus dėl nemokamo geležinkelio bilieto; pabrėžia, kad toks projektas taptų pagrindiniu veiksniu didinant Europos savimonę ir identitetą, visų pirma, tuomet, kai susiduriama su tokiomis grėsmėmis, kaip antai, populizmas ir klaidingos informacijos platinimas; pakartoja, jog tam, kad būtų galima įgyvendinti tokios programos tikslą, iš Komisijos tikimasi, kad ji pateiks pasiūlymą dėl tinkamo teisinio pagrindo;

99. tikisi, kad po 2020 m. Europos Sąjungoje prieglobsčio ir migracijos srityje bus pereinama nuo krizės valdymo režimo prie nuolatinės bendros Europos politikos vykdymo; pabrėžia, kad veiksmai šioje srityje turėtų būti vykdomi pasinaudojant specialia priemone, t. y. Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondu (PMIF); pabrėžia, kad visu kitos DFP laikotarpiu būsimam fondui ir atitinkamoms teisingumo ir vidaus reikalų srities agentūroms turi būti numatytas tinkamo lygio finansavimas, kad būtų galima spręsti kompleksines šios srities problemas; taip pat mano, kad Prieglobsčio, migracijos ir integracijos fondą turėtų papildyti kiti komponentai, visų pirma, Europos struktūriniai ir investicijų fondai ir išorės veiksmų finansavimo priemonės, kad šis klausimas būtų sprendžiamas ir kitose politikos srityse, nes nė viena atskira priemonė negalėtų patenkinti tokių didelių ir sudėtingų šioje srityje išskylančių poreikių; be to, pripažįsta, kad integruojant pabėgėlius ir migrantus į Europos visuomenę svarbų vaidmenį atlieka kultūros, švietimo, jaunimo ir sporto programos; prašo Komisijos įvertinti, ar galima sustiprinti Europos miestų vaidmenį Europos prieglobsčio politikos srityje nustatant paskatų sistemą, pagal kurią miestams, priimančioms pabėgėlius ir prieglobsčio prašytojus, būtų tiesiogiai teikiama finansinė parama pabėgėlių apgyvendinimui ir ekonominiam vystymuisi;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

100. pripažįsta bendradarbiavimo šalinant bendras grėsmes visuomenės sveikatai pridėtinę Europos lygmens vertę; pažymi, kad nė viena valstybė narė negali viena išspręsti tarpvalstybinių sveikatos problemų, ir ragina kitoje DFP numatyti ES atsakomybę įgyvendinti darnaus vystymosi tikslus, susijusius su visuomenės sveikata, sveikatos sistemomis ir su aplinka susijusiomis sveikatos problemomis, ir remti valstybių narių pastangas šalinti sveikatos priežiūros skirtumus; mano, kad remiantis teigiamais veiksmais, šiuo metu vykdomų šioje srityje, rezultatai į kitą DFP reiktų įtraukti išsamią kitos kartos sveikatos programą, kurią įgyvendinant tarpvalstybiniu mastu būtų sprendžiami minėti klausimai, pvz., kuriamos inovatyvios sveikatos priežiūros priemonės, be kita ko, skaitmeninės sveikatos apsaugos priemonės, pavyzdžiui, Europos referencijos centrų tinklai, ir valstybėms narėms būtų suteikiama parama, t. y. ekspertinės žinios ir keitimasi duomenimis, įrodymais bei gerąja praktika galimybė; primena, kad gera sveikata yra būtina sąlyga siekiant kitų ES nustatytų tikslų ir kad tokiose srityse, kaip antai, žemės ūkis, aplinka, užimtumas, socialiniai klausimai ar įtrauktis, vykdoma politika taip pat turi įtakos europiečių sveikatai; taigi ragina kitos DFP laikotarpiu gerinti poveikio sveikatai vertinimus ir tarpsektorinį bendradarbiavimą šioje srityje;

Tvirtėmis ir tvarus žemės ūkis ir žuvininkystė

101. patvirtina, kad modernizuota bendra žemės ūkio politika yra labai svarbi, kad būtų užtikrinamas apsirūpinimo maistu saugumas ir savarankiškumas, išsaugotos kaimo bendruomenės ir garantuotas užimtumas, darnus vystymasis, tvarus žemės ūkis ir miškininkystė ir kad Europos gyventojams būtų tiekiami aukštos kokybės maisto produktai prieinamomis kainomis; nurodo, kad maisto produktams taikomi ir su sveikata susiję reikalavimai išaugo, taip pat padidėjo būtinybė remti ūkininkus, kad jie pradėtų taikyti aplinką tausojančio ūkininkavimo praktiką, ir būtinybė švelninti klimato kaitą; pabrėžia, kad reikia remti ūkininkų pajamų užtikrinimą ir stiprinti BŽŪP ir viešųjų gėrybių tiekimo ryšį; pabrėžia, kad BŽŪP yra viena iš labiausiai integruotų politikos sričių, ji daugiausia finansuojama ES lygiu, taigi ji pakeičia nacionalines išlaidas;

102. pabrėžia, kad pagal kitą DFP 27 ES valstybių narių BŽŪP biudžetas turėtų būti išlaikytas bent tokio pat lygio, koks jis yra šiuo metu (palyginamosiomis kainomis); pabrėžia, kad siekiant atremti naujus iššūkius, su kuriais susidurs naujoji BŽŪP, būtinas patikimas finansų paskirstymas, pagrįstas dabartinės politikos ir būsimų poreikių analize; pabrėžia, kad tiesioginės išmokos užtikrina aiškią Europos lygmens pridėtinę vertę ir sustiprina bendrąją rinką, nes išvengiama valstybių narių konkurencijos iškraipymo; prieštarauja bet kokio pobūdžio grįžimui prie nacionalinių išmokų ir bet kokiam bendram tiesioginių išmokų nacionaliniam finansavimui šioje srityje; pabrėžia, kad reikia toliau vykdyti priemones, kurios padeda išlaikyti gamybą sektoriuose, kurie yra nepaprastai svarbūs pažeidžiamuose regionuose, reformuoti žemės ūkio krizių rezervą, didinti finansavimą atsižvelgiant į įvairias cikliškai vykstančias krizes jautriuose sektoriuose, sukurti naujas priemones, kuriomis būtų galima sumažinti kainų svyravimą, ir padidinti finansavimą, skiriamą Atokiausiems regionams ir saloms skirtoms programoms (POSEI); primygtinai ragina Komisiją tęsti tiesioginių išmokų konvergencijos procesą ir užtikrinti maisto tiekimo grandinei reikalingą finansinę ir teisinę sistemą siekiant kovoti su nesąžininga prekybos praktika; pažymi, kad ES kaimo vietovės susiduria su didelėmis problemomis ir todėl reikalinga speciali parama;

103. atkreipia dėmesį į žuvininkystės sektoriaus, jūrų aplinkos ir vadinamosios mėlynosios ekonomikos socialinę, ekonominę ir ekologinę svarbą ir į jų įnašą į ES apsirūpinimo maistu savarankiškumą, t. y. užtikrinant Europos akvakultūros ir žuvininkystės tvarumą ir švelninant poveikį aplinkai; nurodo, kad bendra žuvininkystės politika priskiriama ES išimtinai kompetencijai; ryšium su tuo pabrėžia, kad siekiant įgyvendinti šią politiką būtina išlaikyti specialų, tvirtą, nepriklausomą ir prieinamą žuvininkystės fondą; ragina atkurti Atokiausiems regionams ir saloms skirtą programą (POSEI) žuvininkystės srityje, kadangi atokiausiems ES regionams tai labai svarbi programa; ragina bent jau išlaikyti tokį žuvininkystės sektoriui skiriamų finansinių asignavimų lygį, koks yra numatytas pagal dabartinę DFP, ir, jei kiltų naujų poreikių, padidinti jūrų reikalams skiriamus finansinius asignavimus; perspėja apie galimas neigiamas griežtojo „Brexit'o“ pasekmes šiam sektoriui; pažymi, kad papildomų finansavimo galimybių gali suteikti kitos finansinės priemonės, papildančios negražintą paramą;

Didesnė atsakomybė pasaulyje

104. pabrėžia, kad visame pasaulyje kyla daugybė iššūkių, įskaitant konfliktus, kibernetinius išpuolius, terorizmą ir radikalizaciją, dezinformaciją, gaivalines nelaimes, klimato kaitą ir aplinkos būklės blogėjimą, žmogaus teisių pažeidimus ir lyčių nelygybę; mano, kad Sąjungai tenka ypač didelė politinė ir finansinė atsakomybė, kurios pagrindas yra iš tiesų europinė taisyklėmis ir vertybėmis grindžiama užsienio politika ir parama stabilumui, saugumui, demokratiniam valdymui ir darniam vystymuisi šalyse, kurios yra mūsų partnerės, taip pat skurdo mažinimas ir atsakas į krizes;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

105. pabrėžia, kad reikia gerokai padidinti išorės veiksams skirtus asignavimus, kad Sąjunga galėtų atlikti savo vaidmenį įgyvendindama savo bendrą strategiją ir plėtros, kaimynystės, vystymosi politiką ir reaguoti į ekstremaliąsias situacijas; tikisi, kad kitoje DFP bus atsižvelgta į precedento neturinčius pietinių ir rytinių kaimyninių šalių, susiduriančių su konfliktais ir patiriančių migracijos ir pabėgėlių sukeltų problemų padarinius, poreikius; ragina skirti daugiau asignavimų siekiant patenkinti didėjančią humanitarinės pagalbos poreikį dėl gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, kad būtų išvengta bet kokie išpareigojimų ir mokėjimų neatitikimo; mano, kad Sąjunga turi padidinti finansavimą Jungtinių Tautų pagalbos ir darbų agentūrai Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (UNRWA); be to, pabrėžia, kad papildomų išteklių reikia Afrikai skirtam investicijų planui finansuoti siekiant skatinti integracinę augimą ir darnų vystymąsi ir šiuo būdu panaikinti kai kurias pagrindines neteisėtos migracijos priežastis;

106. primena, kad ES vystymosi politika pagrįsta išpareigojimų rinkiniais, t. y. darnaus vystymosi tikslais, Adis Abebos vystymosi finansavimo veiksmų darbotvarke, Paryžiaus susitarimu dėl klimato kaitos ir Europos konsensusu dėl vystymosi, taip pat politikos suderinamumo vystymosi labui ir pagalbos veiksmingumo principais; atkreipia dėmesį į ES ir jos valstybių narių prisiimtą išpareigojimą iki 2030 m. padidinti savo oficialią paramą vystymuisi (OPV) iki 0,7 proc. BNP ir, be kita ko, skirti 20 proc. ES oficialios paramos vystymuisi socialinei įtraukčiai ir žmogaus socialinei raidai, o mažiausiai išsivysčiusiems šalims teikti 0,20 proc. BNP oficialios paramos vystymuisi forma;

107. atkreipia dėmesį į tai, kad parama vystymuisi gali atlikti svarbų vaidmenį šalinant pagrindines migracijos priežastis ir prisidėti prie stabilumo, tačiau mano, kad OPV neturėtų būti naudojama siekiant padengti paramos teikėjų vidaus išlaidas, susijusias su pabėgėliais; atkreipia dėmesį į tai, kad OPV gali padėti sutelkti lėšas iš kitų šaltinių, ir pabrėžia, kad reikia didinti bendradarbiavimą su privačiojo sektoriaus atstovais, jei įmanoma, toliau tęsiant Išorės investicijų plano vykdymą, remiantis jos vertinimu;

108. pritaria tam, kad finansavimas būtų tiesiogiai skiriamas pilietinės visuomenės organizacijoms ir žmogaus teisių gynėjams, visų pirma, trečiojoje šalyse, kur demokratijai ir teisei valstybei kyla pavojus; ryšium su tuo pabrėžia, kad taikant išorės finansavimo priemones reikia greitai reaguoti į politinius įvykius ir kad būtina aktyviau taikyti paramos pagal pažangą principą;

109. yra pasirengęs apsvarstyti galimybę taikyti supaprastintą ir racionalizuotą išorės finansavimo priemonių struktūrą, jeigu ją taikant didinamas skaidrumas, atskaitomybė, veiksmingumas, nuoseklumas ir lankstumas ir atsižvelgiama į pagrindinius politikos tikslus; ragina išsaugoti atskiras specialias Pasirengimo narystei pagalbos, kaimynystės, vystymosi ir humanitarinės pagalbos priemones dėl jų konkrečių politinių ir finansinių aspektų; pažymi, kad tokia struktūra turėtų apimti į biudžetą, viršijant sutartą viršutinę ribą, įtrauktą EPF (be Afrikos taikos priemonės) ir skaidriau įtraukiamus atitinkamus patikos fondus ir priemones;

110. primena, kad svarbu užtikrinti didesnę lankstumą ir taip sudaryti galimybę sutelkti papildomų išteklių ir greitai panaudoti lėšas; galėtų apsvarstyti galimybę, apskritai didinant išorės finansavimo priemones, padidinti ir nepaskirstytąjį rezervą, siekiant didesnio vidinio lankstumo; tačiau pabrėžia, kad toks lankstumas neturėtų būti užtikrintas ilgalaikių politinių uždavinių ir geografinių ir teminių prioritetų sąskaita ir mažinant ilgalaikio finansavimo nuspėjamumą, parlamentinio tikrinimo ir konsultavimosi su šalimis partnerėmis ir pilietine visuomene galimybes;

Saugumas, taika ir stabilumas visiems

111. mano, kad nauja išlaidų kategorija „Saugumas, taika ir stabilumas visiems“ būtų įrodymas, kad šiai naujai politinei atsakomybei Sąjunga teikia pirmenybę, pripažįsta jos specifiškumą ir užtikrina jos vidaus ir išorės aspektų nuoseklumą;

112. pabrėžia, kad finansavimo lygis ir mechanizmai vidaus saugumo srityje turėtų būti stiprinami nuo pat pradžių ir per visą būsimos DFP laikotarpį siekiant išvengti, kad nebūtų nuolat kiekvienais metais naudojamos DFP lankstumo nuostatomis; ragina skirti pakankamai išteklių teisėsaugos institucijoms (Europolui, Eurojustui ir CEPOL), o Europos didelės apimties IT sistemų operacijų valdymo agentūrai („eu-LISA“) suteikti lėšų jos naujoms pareigoms vykdyti ir administruoti; pabrėžia Europos Sąjungos pagrindinių teisių agentūros vaidmenį padedant suprasti radikalėjimo, marginalizacijos, neapykantą kurstančių kalbų ir neapykantos nusikaltimų reiškinius ir į juos reaguoti;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

113. mano, kad kitoje DFP turi būti remiamas Europos gynybos sąjungos steigimas; tikisi, kad, atsižvelgiant į Komisijos pranešimus šioje srityje, bus pateikti atitinkami pasiūlymai dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų, taip pat apimančių specialią ES gynybos mokslinių tyrimų programą ir pramonės plėtros programą, kurias papildytų valstybių narių investicijos į bendradarbiavimo įrangą; ryšium su tuo dar kartą patvirtina, jog yra tvirtai įsitikinęs, kad papildomi politiniai prioritetai turėtų būti siejami su papildomais finansiniais ištekliais, primena, kad didesnis bendradarbiavimas gynybos srityje, mokslinių tyrimų ir įrangos telkimas ir dubliavimosi panaikinimas paskatins Europos gynybos pramonės strateginę autonomiją ir konkurencingumą ir padės užtikrinti didžiulę naudą efektyvumo požiūriu, kuri, kaip dažnai įvertinama, gali siekti apie 26 mlrd. EUR per metus;

114. atsižvelgdamas į tai, kad skiriama daugiau dėmesio Sąjungos saugumui ir gynybai, prašo iš naujo įvertinti visas išorės saugumo išlaidas; ypač laukia, kol, įtraukus į biudžetą EPF, bus reformuotas mechanizmas *Athena* ir Afrikos taikos priemonė; palankiai vertina neseniai valstybių narių priimtus išpareigojimus pagal nuolatinį struktūrizuotą bendradarbiavimą ir prašo Komisijos pirmininko pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pateikti paaiškinimą dėl jo finansavimo ateityje; ragina, kad priemonę, kuria prisidedama prie stabilumo ir taikos, pakeisiančioje programoje dėmesys būtų sutelkiamas į reagavimą į krizes ir pajėgumų stiprinimą remiant saugumą ir vystymąsi ir kad tuo pat metu būtų rastas teisiškai pagrįstas sprendimas dėl karinių gebėjimų stiprinimo;

115. atkreipia dėmesį į didžiulę ES civilinės saugos mechanizmo, kuriuo naudojantis buvo galima koordinuoti ES pagalbą gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių Sąjungoje ir už jos ribų atvejais, svarbą; atkreipia dėmesį į abejonių nekeliančią civilinės saugos operacijų pridėtinę vertę, nes jas vykdant veiksmingai kovojama su nelaimėmis, kurių vis dažnėja ir kurių pobūdis sudėtingėja, ir tuo pat metu išitikus nelaimėi skatinamas su Europa susijęs ES piliečių solidarumo jausmas; palankiai vertina neseniai Komisijos pateiktus pasiūlymus stiprinti ES civilinės saugos pajėgumus stiprinant pasirengimo nelaimėms ir jų prevencijos priemones ir, be kita ko, įsteigti specialų Sąjungos lygmens operacinių pajėgumų rezervą; ragina pagal kitą daugiametę finansinę programą aktyvesniems veiksams šioje srityje numatyti atitinkamą finansavimą;

Europos gyventojams tarnaujantis veiksmingas administravimas

116. mano, kad stiprus, veiksmingas ir aukštos kokybės viešasis administravimas yra būtinas norint vykdyti Sąjungos politiką ir atkurti pasitikėjimą bei stiprinti dialogą su pilietinės visuomenės organizacijomis ir piliečiais visais lygmenimis; šiuo požiūriu pabrėžia institucijų, kurias sudaro demokratiškai išrinkti nariai, vaidmenį; primena, kad, pasak Audito Rūmų, ES institucijos, įstaigos ir agentūros įgyvendino tikslą darbuotojų skaičių sumažinti 5 proc., kaip nustatyta jų etatų planuose; mano, kad joms nebeturėtų būti taikomas tokio pobūdžio tolesnio horizontalaus mažinimo principas; reiskia didžiulį pasipriešinimą siekiiui pakartotinai pasitelkti vadinamąjį agentūrų darbo vietų perskirstymo fondą;

117. palankiai vertina institucijų, įstaigų ir agentūrų iniciatyvas toliau didinti veiksmingumą, vykdant glaudesnę administracinę bendradarbiavimą ir sujungiant tam tikras funkcijas, ir taip sutaupyti Sąjungos biudžeto lėšų; pabrėžia, kad kai kurių agentūrų atveju būtų galima dar labiau padidinti veiksmingumą, ypač didinant panašias užduotis atliekančių agentūrų bendradarbiavimą, pavyzdžiui, finansų rinkos priežiūros srityje, ir kelias darbo vietas turinčių agentūrų atveju; iš esmės ragina atlikti išsamų galimybių sugrupuoti agentūras pagal strateginių jų užduočių ir rezultatų pobūdį vertinimą siekiant kurti agentūrų, pvz., žvelgiant į Europos bankininkystės instituciją ir Europos vertybinių popierių ir rinkų instituciją Paryžiuje, sąveiką;

118. mano, kad ES institucijos ir įstaigos turėtų laikytis geografinės pusiausvyros ir lyčių pusiausvyros;

119. ragina Komisiją pasiūlyti mechanizmą, kurį taikant Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) 2 straipsnyje įtvirtintų vertybių nepaisančios valstybės narės gali turėti finansinių pasekmių; vis dėlto įspėja, kad galutiniams Sąjungos biudžeto naudos gavėjams jokiū būdu negali turėti įtakos taisyklių pažeidimai, padaryti ne dėl jų kaltės; todėl yra įsitikinęs, kad Sąjungos biudžetas nėra tinkama priemonė spręsti ES sutarties 2 straipsnio nesilaikymo klausimą, ir kad bet kokias galimas finansines pasekmes nepriklausomai nuo biudžeto vykdymo turėtų priiimti valstybė narė;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

120. pabrėžia, kad būtina panaikinti diskriminaciją, taip pat lyčių nelygybę ir smurtą dėl lyties siekiant vykdyti ES įsipareigojimus įtraukios Europos požiūriu; todėl remia tai, kad pagal kitą DFP į visas ES politikos sritis būtų integruotas lyčių aspektas ir jose būtų įtvirtinti lyčių lygybės įsipareigojimai, taip pat sustiprintas biudžeto aspektas kovojant su visais diskriminacijos atvejais, ypatingą dėmesį skiriant lyčių aspektui migracijos ir prieglobsčio politikos bei ES išorės politikos srityse;

121. pabrėžia, jog būtina užtikrinti, kad moterys turėtų galimybę naudotis lytinės ir reprodukcinės sveikatos paslaugomis ir kad ypatingas dėmesys turėtų būti skiriamas konkrečioms pažeidžiamų asmenų, įskaitant nepilnamečius ir kitas grupes, pavyzdžiui, LGBTI bendruomenę, reikmėms;

122. pritaria tam, kad speciali parama būtų skiriama nepalankioje padėtyje esančioms tikslinėms grupėms, ypač neįgaliesiems ir romams, remti, aiškiai neįtraukiant segregacijos praktikos, ir visų pirma tam, kad nuoroda į romus liktų ESF ir ERPF naudos gavėjų sąrašė;

123. atkreipia dėmesį į tai, kad dėl izoliacijos nuo žemyninės Europos atokiausi regionai ir užjūrio šalys ir teritorijos susiduria su specifiniais gamtiniais, ekonominiais ir socialiniais iššūkiais; mano, kad turėtų būti nustatytos jiems pritaikytos priemonės ir tinkamai pagrįstos nukrypti leidžiančios nuostatos; ragina pagal kitą DFP toliau teikti ES finansinę paramą atokiausiems regionams ir užjūrio šalims ir teritorijoms, ypač pagal sanglaudos politiką atokiausiems regionams ir pagal specialią užjūrio šalims ir teritorijoms skirtą priemonę, kad jie turėtų prieigą prie mokslinių tyrimų programų ir galėtų įveikti konkrečius jų patiriamus klimato kaitos iššūkius;

124. primygtinai ragina Komisiją, siekiant Europos Sąjungos biudžeto patikimo finansų valdymo ir skaidrumo, apsvarstyti galimybę sukurti tinkamas sąlygas, kad būtų išvengta korupcijos ir su ES lėšomis susijusio finansinio sukčiavimo; reiškia ypatingą susirūpinimą sukčiavimu muitų srityje, dėl kurio netenkama daug Sąjungos biudžeto pajamų; ragina valstybes nares, prieštaravusias Sąjungos muitų teisės pažeidimų ir sankcijų teisinei sistemai, iš naujo apsvarstyti savo poziciją siekiant greitai išspręsti šią problemą;

IV. *Procedūra ir sprendimų priėmimo tvarka*

125. primena, kad DFP reglamentui priimti reikia Parlamento pritarimo; be to, pabrėžia, kad Parlamentas ir Taryba priimant metinį ES biudžetą yra dvi lygios biudžeto valdymo institucijos, o dėl sektorių teisės aktų, kuriuose nustatoma didžioji ES programų dalis ir jų finansiniai paketai, sprendžiama pagal įprastą teisėkūros procedūrą; todėl tikisi, kad vykdant sprendimų priėmimo procedūrą dėl kitos DFP bus išsaugotas Parlamento vaidmuo ir Sutartyse išdėstytos prerogatyvos; atkakliai tvirtina, kad DFP reglamentas nėra tinkama priemonė keisti ES finansinį reglamentą; primygtinai ragina Komisiją, kai tik reikės keisti ES finansinį reglamentą, pateikti atskirą pasiūlymą dėl šio reglamento persvarstymo;

126. yra pasirengęs nedelsiant pradėti struktūrinį dialogą su Komisija ir Taryba dėl DFP po 2020 m., kuriuo būtų siekiama sudaryti palankesnes sąlygas paskui vykstančioms deryboms ir sudaryti galimybes pasiekti susitarimą iki šios Parlamento kadencijos pabaigos; yra pasirengęs su Taryba aptarti šioje rezoliucijoje nustatytas pozicijas, kad būtų galima geriau suprasti Parlamento lūkesčius dėl kitos DFP;

127. pabrėžia, kad Komisijai pateikus pasiūlymus, kurie turi būti paskelbti 2018 m. gegužės mėn., oficialus sprendimas dėl kitos DFP turėtų būti priimtas per vienus metus; mano, kad, nepaisant pirminio delsimo pateikti Komisijos pasiūlymus, reiktų laiku pasiekti susitarimą dėl programos laikotarpiu po 2020 m., kad būtų paskleista svarbi politinė žinia, susijusi su Sąjungos galimybėmis toliau siekti konsensuso dėl ES ateities ir atitinkamų finansinių išteklių; pabrėžia, kad šis tvarkaraštis, be kita ko, sudarys sąlygas greitai priimti visus sektorinius reglamentus ir tokiu būdu nedelsiant 2021 m. sausio 1 d. pradėti vykdyti naujas programas; primena, kad ankstesnių finansinių programų atveju naujos programos iš esmės būdavo pradėdamos įgyvendinti praėjus tam tikram skaičiui metų nuo laikotarpio pradžios;

128. mano, kad naujai išrinktas Parlamentas gali absoliučia savo narių balsų dauguma per 6 mėnesių po rinkimų į Europos Parlamentą prašyti, kad Komisija pasiūlytų persvarstyti sektorinius teisės aktus, kuriais nustatomos kitai DFP skirtos tolimesnės programos, priimtos praėjusią kadenciją;

2018 m. kovo 14 d., trečiadienis

129. todėl pabrėžia, kad reikia nedelsiant pradėti esmines visų trijų institucijų diskusijas; pabrėžia, kad visi DFP reglamento elementai, įskaitant DFP viršutinės ribas, bus įtraukti į derybas dėl DFP ir turėtų būti svarstomi tol, kol bus pasiektas galutinis susitarimas; šiuo požiūriu primena kritišką Parlamento poziciją dėl procedūros, pagal kurią priimtas dabartinis DFP reglamentas, ir dėl šiame procese Europos Vadovų Tarybos prisiimto dominuojančio vaidmens neatšaukiamai nusprendžiant dėl kai kurių elementų, įskaitant DFP viršutinės ribas ir kelias su sektorių politika susijusias nuostatas;

130. laikosi nuomonės, kad dėl procedūrų, susijusių su būsimois derybomis dėl DFP, ir ypač Parlamento dalyvavimo skirtinguose šio proceso etapuose, turėtų būti kuo greičiau susitarta per Bulgarijos pirmininkavimo Tarybai laikotarpį ir prieš pateikiant pasiūlymus dėl DFP; atsižvelgdamas į tai, tikisi, kad Komisija Parlamentui laiku teiks tiek pat informacijos, kiek Tarybai; mano, kad šie metodai, kaip ir metinė biudžeto procedūra, ilgainiui turėtų būti įtvirtinti Tarpinstituciniame susitarime;

131. mano, kad DFP reglamento priėmimui taikomas vienbalsiškumo reikalavimas yra tikra kliūtis šiame procese; šiuo požiūriu ragina Europos Vadovų Tarybą aktyvuoti SESV 312 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą nuostatą dėl pereigos, kad būtų leidžiama DFP reglamentą priimti kvalifikuota balsų dauguma; be to, primena, kad taip pat galima pasinaudoti bendra ES sutarties 48 straipsnio 7 dalyje įtvirtinta nuostata dėl pereigos siekiant taikyti įprastą teisėkūros procedūrą; pabrėžia, kad užtikrinus, jog DFP reglamentas būtų priimamas kvalifikuota balsų dauguma, būtų laikomasi ne tik sprendimų priėmimo proceso, taikomo priimant iš esmės visas ES daugiametes programas, bet ir metinės ES biudžeto tvirtinimo procedūros;

o

o o

132. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, kitoms susijusioms institucijoms ir įstaigoms, taip pat valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.
